

דרכי נועם

שיעורים בעבודת ה'
לאור דברי רביה"ק
מוהר"ן מברסלב זיע"א

סימן ל"ז שיעור א'

תורה ז' תניינא שיעור כ"ד

ישיבת מאירת עיניים

ברסלב ירושלים

tateziser@gmail.com

דרכי נועם

סימן לו שיעור א. יום ד' פרשת אהו"ק, ה' אייר תשפ"ו

דְרָשׁוּ יי ועזו בקשו פְּנֵי תְּמִיד (תְּהִלִּים ק"ה):

כל יום מתחילין את התפילה הודו לה' קראו בשמו, תתחזק, אתה לבד בעולם, עובר עליך, דרשו ה' ועזו, יתן לך כח והתחזקות

אנו לומדים לקוטי מוהר"ן, צריך התחזקות, אחד חולה אין לו כח, וב"ה עם עבודת ה' יש לו כח. אנו צריכין עזו, להיות חזק ובריא.

יש אחד שהצליח ללמוד, אחד צדיק, אחד עשיר, מה יש לנו? אנחנו ברסלב. אין כלום, אבל יש הכל. לא חסר כלום.

אנו באים לרבינו לקבל את העוז האמיתי, עוז לעמו יתן, עוז נצחי, אצל רבינו זה שפה אחרת לגמרי, שאדם מכיר מה זה קדושה וטהרה, מה זה קדושים תהיו, מה זה להיות דבוק בה'. ואין אנחנו צריכים תמיד להתחזק להתגבר בעבודת ה', ולא להתייאש. זהו העוז דקדושה שאנו צריכים.

כי אין לי כלום, אני דורש הכל מה', אין לי מעצמי כלום, אבל יש לי את ה', בקשו פניו תמיד, מבקש מה', וזהו אורו דרשב"י, פעם לא היו נוסעים כולם למירון, ברסלבים וספרדים, היום ב"ה כולם יודעים שבאים למירון, לדרוש את הצדיקים, את האמת.

מתקברים לרבי אמת, זה סיפור אחר, התבודדות, מדברים לה', סומכים עליו יהיו ניסים ונפלאות. דרשו ה', בקשו פניו תמיד, רק ה' ייטיב עמדי, אני לא צריך טובות מאף אחד, אדם לא יכול לעזור לי, אני לא יכול לעזור לעצמי, רק לדרוש את ה'.

ואם גם זה אין לי, לזה מתקברים לרבינו, ללמד אותנו, שאני צריך את ה', הוא יחיה וישמח אותי.

יצאנו מפסח, ולפתע מגיע יום כיפור בפרשת אחרי, זה פלא, בספירת העומר יש לנו פרשיות של יוה"כ, וגם מה שקורין במנחה דיוה"כ, ענייני קדושה, וכן בפרשת אמור כל מועדי השנה, הכל בימי הספירה, כי באלו הימים יש לנו פלא, הוציאנו ממצרים ואומרים לנו רגע רגע, לא יצאתם, צריך לספור. כי יהודי לא מגיע לדרגה שלו רק ע"י מט שערי קדושה, להגיע לשער הנ', נ' היינו חמישים, א"כ צריכין לספור, אבל אני לא יודע לספור... לא הייתי בבית ספר... אז עבשיו תלמד איך לספור.

אומרים לאדם, אני נותן לך לתקן את העולם, נותן לך את יוה"כ, אפילו כה"ג לא יכול להכנס כל יום לקדש הקדשים, ואל יבא בכל עת, צריך שער הנ' של יוה"כ, הוא כח הצדיקים, הכה"ג מכפר על בני ישראל בכח התורה, וזהו אורו דרשב"י, הצדיקים המופלגים, פני האדון ה', שזה דרגת רבינו, דבר הנעלם מכל העולם כולו, לדרוש רק את ה' ועזו, הוא המוחל וסולח, והוא מכבה את האורות מיד אחר פסח כדי שנתקן כלים, בכל מה שעובר על אדם בבריאות ופרנסה, כל הצער יגון, ועליה וירידה, וכל מה שאדם צריך להתקדש בקדושה עליונה ולא הלך לו. אבל ה' באמת רק מוחל וסולח, רק עוזר.

ה' הודיענו אחר פסח, נתתי לך אור גדול, שתדע שעיקר

הגאולה הוא שתמיד תסמוך על השי"ת, אני רוצה להתטהר ולהתקדש, לא רואה איך אני אזכה לך, אז תסתכל ותראה את יוה"כ. שאע"פ שאדם צריך להיות בשלימות, תשובה שלימה, כל השנה בשלימות. אעפ"כ אמר ה', תראה שאתה קרוב אלי, כי אין שום ריחוק, אני תמיד סולח, וכל מה שעובר עליך זה רק לטובה, רק לעזור לך, תרגיש שה' נמצא בכל מה שעובר עליך.

יציאת מצרים זה לפעול בתוכו יוה"כ, שזה תענית. והנה אנו לומדים כאן תורה שמגלה מה זה תענית. מי שמתענה ביוה"כ כאילו התענה כל השנה. מהו ענין התענית:

[א] פי עקר הבריאָה היא, בגין דִּישְׁתַּמּוּדְעִין לה

הזוה"ק אומר על יציאת מצרים, והוצאתי והצלתי וגאלתי ולקחתי, ה' גילה אלקותו ית', בחר בנו מכל האומות נתן לנו נשמות ישראל, התכלית הוא ו'ידעתם כי אני השם', שהעבודה שלך לעבוד את ה' בדיבור ומעשה, אבל העיקר הוא במחשבה בדעת, זה דבר שלא מלמדים את זה, אדרבה אומרים שזה כלום, קשה להתפלל ולברך ברכת המזון בכונה, אין דעת, יש יצר הרע בדעתו

עיקר התכלית הוא בגין דִּישְׁתַּמּוּדְעִין ליה, בלי אורו דרשב"י שכחו את הנקודה הזאת שהיא הכל, תכלית הבריאָה,

בלי תורה אין לאדם חיות דקדושה, צריך ללמוד יום ולילה, כדי שיהיה לי שכל, כדי שיהיה לי הרגשה במציאות ה'. והכל זה ע"י נקודת האמת שהעיקר הוא להכיר במציאות ה'.

מברך שהכל נהיה בדברו, וממליך את ה' על כל האוקיינוסים ועל הכוכבים ומזלות וכו', כך אתה חי. כמוכן שמוכרח גם גמרא והלכה, בלי זה אין דרך להתקשר, אבל תדע שבמה שאתה לומד, אתה עובד את ה', אתה לא צריך את הגדולה של השני, לא בתורה לא בתפילה לא במדרגות לא בעשירות ולא בכבוד, רק 'וספרתם לכם', אתה תספור לעצמך, תספור את הנקודות טובות שלך, אני סופר כמה אני אמיתי, רוצה רק דבר אחד, את ה', שהכל נהיה בדברו, המוציא לחם מן הארץ, ועוד ברכה ועוד תפילה, ולשמוח ולדעת כי אני קרוב לה'.

[א] פי עקר הבריאָה היא, בגין דִּישְׁתַּמּוּדְעִין לה

הזוה"ק אומר, כולם מחפשים איך מכירים את ה', אומר הזוה"ק לך ה' הגדולה הגבורה והתפארת וכו', יש מדות אלה בכל דבר. כלומר שאדם מכיר את הגשמיים, שיש לו אהבות נפולות. אדם יכול להשתמש בכל מדה לעצמו, אני חזק אני גיבור, אני מתפאר, חסד אהבות, זה מציאות של גשמיים עוה"ז שה' ברא שיש בזה הרגשה ומשיכה כזאת, וזה מעורב ביחד. זהו חכמת הזוה"ק שמגלה כל מה שהולך בדברים האלה, וזה פשוט מאד, ז' מדות האלה.

ולא צריך לחשוב, רק שה' עשה את זה, [א] פי עקר הבריאָה היא, בגין דִּישְׁתַּמּוּדְעִין לה להכיר את המדה שבכל דבר, שתדע שבכל דבר יש מציאות ה', כאן בעוה"ז זה שקדים ובוטנים, אבל הדבר הזה שעבר עליך, רק ה' עשה לך את זה, וזה הכי טוב לך, זה ספירות, אבל הפירוש של זה, זה בדיוק מה שעובר עליך, לא צריך להיות גאון בשביל זה, אלא פשוט שכל מה שעובר עלי נעשה, בגין

דִּישְׁתַּמוּדְעִין לַהּ

אדם מסכים להכיר את ה' בכל דבר חוץ ממה שעובר עלי, העיקר הוא מה שעובר עליך בעיות וצרות ותאוות, שם אתה צריך להכיר את ה', אבל רגע, אינני יודע כל הכוונות, זה לא כוונות, זה 'בקשו פניו תמיד', תמיד לבקש את ה'. צריך לב שאומר רבוננו של עולם אני עושה לך ברכה. זהו אור התורה, שהקב"ה נתן לנו תורת אמת וגילה בראשית ברא אלקים, אברהם יצחק ויעקב, מצאו את ה' אברהם באהבה, יצחק ביראה, יעקב בדעת שכולל כל י"ב שבטים, שמצאו את ה' בכל מדה. וכמבואר בזוה"ק כל הרוחניות הזה

וה' נתן לנו ברחמים רבים תורת אמת, בפשטות צינית ותפילין, בכל מצוה יכולין למצוא את ה', ומה מחפשים? דרשו ה' ועוזו, מחפשים את המציאות שאני מחזיק מהקב"ה, אוחז ממנו. חושב עליו. דרשו ה', להתחיל לבקש **בְּגִין דִּישְׁתַּמוּדְעִין לַהּ**, לדבר אל ה' לבקש את זה.

בכל תזוזה שלך אתה מלא מצוות. אז למה אתה מלא וגדוש בעצבות מקו לקו, תהיה בשמחה שה' נתן לך מצוות, מלאך אין לו מצוות. ה' נתן את הנשמה שלך ונתן לו גוף, כדי שירגיש את העוה"ז. זהו הציור שיש כאן בעוה"ז. שהאדם כלול מבהמה ואדם ביחד.

[א] כִּי עֵקֶר הַבְּרִיאָה הַיָּא, בְּגִין דִּישְׁתַּמוּדְעִין לַהּ, (זֶה־רַב מ"ב.) מתוך המדות והבעיות שעוברים עליך יום יום, ומרוב צרות אין כבר מי שיכיר את ה', כמו שיכור, משם אתה צריך להכיר את ה', מתוך מה שעובר עליך, ואח"כ תכיר אותו באהבה ויראה בתפילה, ואח"כ תכיר אותו יותר.

הנה מתקרב כבר ל"ג בעומר וקבלת התורה, זהו אמיתת התורה. נכון שצריך לעיין בגמ' ושו"ע וכל אחד מה שלומד, אבל צריך לחפש שהתורה יחפש אותי להקב"ה, בשביל זה לומדים זה"ק ולוקטי מוהרן, בלי זה, אדם רק חושב על עצמו, מה קורה לי, מרירות וצער, והוא חי בלי תכלית, או חי על גאווה שאני יודע ללמוד ואני רב ויש לי פרנסה, או בוכה שאין לי וקאפוט, זה לא התורה

התורה מחיה את האדם, התורה נותן תכלית ושמחה, זהו ענין של הרבי הזה, שכולם לא תופסים מה הוא רוצה, רוצה לתת לנו שכל ודעת, **בְּגִין דִּישְׁתַּמוּדְעִין לַהּ**, ללכת בדרכי יראה ודבקות ועבודת הבורא, וגם להפוך כל ירידה לעליה, כמו יוה"כ. שה' ברא את העולם לסלוח. לא שלא יחטאו, הוא רוצה שתשוב מהמקום שאתה נמצא שם.

ה' עשה כך, אנו יורדים מטה מטה, לתוך הכסף והכבוד והמאכלים, והיצר הרע עם הסיפורים שלו, בלאגן, עד שאדם שוכח לגמרי **בְּגִין דִּישְׁתַּמוּדְעִין לַהּ**. אבל יש דרך להכיר את ה' בדרך שמתקרב מחדש, נולד לי יראה ואהבה, ועבודות נפלאות, יש דרכים לחיות חיים מופלאים מאד, גם כשאדם איבד את זה, משם נעשה יוה"כ, שה' מטהר אותי. ה' רחץ אותי, אני לבן, ומתחיל מחדש.

יש אחד שצריך להתחדש בכל יום, זהו מציאות ספירת העומר, תספור כל יום, עומר זה כלי צמצום, לא מדה גדושה, כך את המדות האלה שלי, תבליע את הדם בתוך האדם, דם זה מדה נפולה, המדה מבולבלת, אין לי שום קרבת ה' בתוך מה שעובר עלי.

לכן קורין על יוה"כ מיד אחר פסח, אייר זה ציוו, מאייר, מצייר, תסתכל ציוו שה' כן איתך, זיו, סיון, זיון, כי אלו החדשים שצריך להתקדש ולהטהר בקדושתך העליונה אמן סלה, אבל איך זה נראה למעשה, גאווה שאמרתי חידוש יפה? זה קדושה וטהרה? קדושה וטהרה זה ביטול לה', אני רואה שה' איתי, זהו יוה"כ, יום הקדוש והנורא, זהו קדושה וטהרה, יוה"כ, שאני יכול לעלות לה' מהמקום שלי, אני מבטל עצמי לה'.

בא נחזור לרבי שמעון בר יוחאי, לא נשכח את התורה, לא רפורם, ולא קונסברטיבי, רק התורה האמיתית, לחפש את ה'. **בְּגִין דִּישְׁתַּמוּדְעִין לַהּ**, לא חצי תורה ולא רבע תורה, אלא אמיתת התורה, יש חלק של המעשה, ויש חלק של קרבת ה' שרשב"י מגלה, והבעש"ט גילה בפרטיות, ורבינו יורד אלינו ללמד גם אותנו שלא לשכוח את החיות שיש בתורה, זה מחיה מתים, זה מאיר ומשמח ונותן לך תכלית טוב נפלא ונורא, החסד הכי גדול בעוה"ז ובעוה"ב לנצח נצחים, זהו התורה שאתה מלא וגדוש במעשים טובים וה' איתך

זהו אורו דרשב"י שהתורה ניתנה **בְּגִין דִּישְׁתַּמוּדְעִין לַהּ** שנזכרה להכיר את ה', לא נאמר שנפלנו, לכן קורין מיד אחר פסח על יוה"כ, תזכור את הכפרה, תאייר את הסיון, ה' גואל אותנו, מעלה אותנו, והנה אני מחובר אליו, תספור כל יום שה' איתי בדברים הקטנים, כשאתה מרגיש מוחין דקטנות דקטנות דקטנות, שם אני איתך, תמצא איזה רווח ושמחה, איזה מצוה שעשית, זה לא מצוה אחת, כל מצוה כלולה מעשרים מצוות. וואו, כמה תיקונים יש בזה. תכיר את ה', ואח"כ יהיה לך את הדעת לאתשמודע. להכיר, יראה כזאת, שמחה כזאת. להכיר את הבורא מתוך הבריאה. אלו הם הכלים להכי ראת ה', הדומם צמוח, השמש הכוכבים, העולם כולו נפלאות. אדם רואה כבוד ה' מכל מאכל, אטומים, כל הכוחות, זה הכל ניסים ונפלאות.

באור דברי הזוה"ק ורביה"ק והצדיקים, מכירים את ה', מהתורה יהיה לנו כלים, זהו ספירת העומר, שמאמין שיש כלים.

עבודת האדם הוא להבליע את הדמים, שתדע שכל מדה אצלי מתחדש בכל יום, מתחדש ירידות, כל המדות נופלים, זהו העומר, ישתבח שמו, כל יום צריך לתקן את המדות מחדש, רצית להגיע למשהו? בעל גאווה מסריח! אני כלומ'ניק, הו, זה ברסלב.

משה רבינו ענו מאד מכל האדם, היה צריך לעלות לשער הני', לשפיץ של האמת, רק שם נדע מה זה תורה, לא די ביציא"מ, צריך לעלות עד שער הני'. למה, כי בעוה"ז יש הסתרה, וההסתרה צריך להתהפך לדעת.

כְּמוֹ שְׁפָתַיב (יְשַׁעְיָה מ"ג): "לְכַבֹּדִי בְּרִאֲתִי וְצַרְתִּי אֶף עֲשִׂיתִי:

לא לחינם הזכיר פסוק זה. אלא לומר שלא מדבר רק מעולם האצילות ומחשבות דבריאה והרגשות דיצירה, אלא אף עשיתיו, עולם היצירה המעורב שלנו כמו סיר מסריח של הרגשות. עולם העשייה דאגות לשלם חשבונות. תכיר את ה' בכל דבר, ותבא לסמוך עליו, תכיר שהוא ממש נמצא פה, הוא לא עוזב אותי, הוא מכניס חדש ושפע למקום שלך. 'לכבודי', בא נהפך את הכל לכבוד ה', לא ענין כבוד

דרכי נועם

שבע שבתות תמימות. תהיה תמים, אני כן סופר, כן טוב, כן התקדשתי. כי אדם הוא שילוב של בהמה ואדם.

וכך רבינו עולה מדרגה לדרגה, יותר ויותר גבוה:

חֲמֵר וְצוּרָה,

נותן רשימה של שתי היסודות שיש באדם, רוחני וגשמי, התחיל בגוף ונפש, נפש זה האדם, אבל הוא בתוך גוף בהמי, ועולה לומר שזה חומר וצורה, זה חומר שה' עשה, מעניין? צורה זה ציור, איור, איור, זה דברים שצריך לתקן והם מצטיירים באותיות עולמות ושמות, עולמות נשמות אלקות. זה צורה, זה לא סתם אדם, זה צורה של עולמות עליונים.

יותר גבוה: חֲכָמָה וְסִכְלוּת,

יש אצל האדם חכמה נפלאה, חכמת ה', חכמת אלקות. והסכלות הוא השגעון, לא מרגיש את ה', לא מרגיש תכלית ושמחה, כמו גוי. כסיל בחושך הולך, יש אדם שיש לו שכל, כשיש שכל אין סכלות. אנו צריכים להתדבק בשכל, להסתכל בכל דבר עם שכל, לחיות עם שכל. אדם הוא לא חסיד שכל אלא חסיד סכלות. שינו את החסידות קצת. זה היה חסידות שכלית ועכשיו זה חסידות סכלות. שני עיירות קרובות. אני רוצה לשמח קצת. שיבינו את התורה כמו שהיא.

כשיש לאדם שכל, ואור, הוא רואה את התורה, רואה תכלית שאין בעולם אמת כזה, כבוד ה', וזוכה לשמחה עמוקה מאד, חיות כזה שאין לשער, הבה ניכנס לחיות. לקיים מצוה בשמחה, ולא להסתכל על ירידות.

לעומת זאת, הכסיל בחושך הולך, לא יודע לאיפה נופל, החושך גורם ריקנות ועצבות, והשפע לא מגיע, הכל חשוך, המחשבות האלה שאתה חי בו, שאדם אומר אני מרגיש, ומסביר לי כבר כמה שנים שאני מרגיש את החושך, אז תדע שאתה משוגע משוגע, אבל אם תרצה, נבא ביחד לצאת משגעון, לצאת מהסכלות. סכלות היינו 'אני מרגיש', השכל אומר, 'אין כזה דבר אני מרגיש'. החלק שמרגיש זה חלק הבהמי, החומר, כמו חמור. בוכה כל היום שמכים בו. תסתכל על החמור כועס כזה, יש סוס חמור וג'רפה ופיל, כל אדם הוא סוג גן חיות כזה.

רבינו רוצה להוציאנו ממצרים ולתת לנו תורה באורו דרשב", להוציאנו משכחת התורה שאני לומד את התורה ולא יכול לבא למה שהתורה רוצה לתת לי, כי רוצה שיהיה לי, ואין לי. ולכן צריך להתחיל בכ ל יום מחדש להתדבק לצדיקים, יוה"כ, קדש הקדשים, ואל יבא בכל עת, רק ביוה"כ, כח הצדיק הזה שיכול להגיע לסליחה מחילה ורחמים, הכל ע"י ביטול היש.

ההרגשות שלך כלום ממש. רק שמחה וחיות. הרגשות? תבכה לפני ה', ותשוב בתשובה, אולי היה לי חטא, איזה פגם קטן, יכול להיות, אני לא יודע, אולי היה איזה פגם. תשוב בתשובה. אבל אדם לא חושב על עונותיו, רק כואב לו שאין לו כבוד או כסף, לא מכיר את המציאות של איזה תאוה, לא יכול להחשיב את זה לעבירה אפילו, מה שצריך לעשות הוא להיות בשמחה,

יוצאים מזה עם שכל, כשאין שכל, צריך רצון, רצון לספוק, אני רוצה את התורה באמת, לא שכחת התורה, אלא

של כסף וגדלות. לא תורה לומדות ולא קבלה, לא הדברים ששוכרים אותך שלא הגעתי ולא אגיע ולא אזכה, זהו תורה בלי רשב", זהו שכחת התורה, שכחת את הנקודה.

רק 'לכבודי', רק כבוד ה'. כבוד ה' היינו מי שמתקרב לרבינו, מקבל באהבה מה שעובר עליו, כי הוא צריך לעשות מזה **בְּגִין דְּיִשְׁתַּמְדְּעִין לֵהּ**, זהו ספירת העומר, בדרך כלל ה' נותן לאדם בדיוק מה שהוא לא יכול, ככה יש נחת רוח לה', תתבטל שם, ותאמר אני כן יכול גם כשאני לא יכול אני אומר שאני כן יכול, מברך ברכה בכונה וכו'. וכך נפתח האור.

כי השליחות שלנו יום יום הוא לתקן דברי משבורים, להפוך דינים ומדות ויראות נפולות, הם עומר של השגות אלקות. לא ענין רק להכיר אלקות חסד גבורה, שאדם זוכה להתדבק במציאות הטוב, יוצא מהבריאה ומכיר רק את ה', לא רק זה, אלא להאמין שכל מה שקורה לי, זה לטובתי. זהו ספירת העומר, לצאת מהסתרה של עצמי, ולשמח במצוות ה'. בפרט אם אני מרגיש קצת אלקות. ובפרט שאני שבור לגמרי וידעתי שאני כלום'ניק', הו, עכשיו הגעתי לתכלית. מתפלל ובוכה לה', דרשו ה' ועוזו, אני לא יכול לבד כלום, כלום, אני ברסלבר, רק ה' נותן לי הכל.

[ב] וְגוֹיָךְ וְנַפְשְׁךָ, ככה זה אדם, ב"ה יש שטריימל למעלה, בלי זה, היה נראה כתרנגול. גוף ונפש,

[ב] וְגוֹיָךְ וְנַפְשְׁךָ הֵם בְּחִינַת אָדָם וּבְהֵמָה, אדם ובהמה, בהמה זה דבר גדול, פיל אוכל המון, מאתיים קילו, וואו, איזה מדרגה. נו, היו בשמחה כבר. בהמה משתוקקת למאכל, מכניס את הראש לתבן ואוכל חצי שעה, ואם לא היה מעלה גרה היה מת מחנק, ואנחנו גם בהמה קצת, בכוס קפה אחד, כוס מים אחד עושים את זה. ראית פעם פרה בבוקר? יש לה חשק כזה, י"ה אכסוף, י"ה רבון, אההה, מווווו. ממש ברסלבר במיטבו. אם רואים שמכינים להם את השחת עם המים, והריח עולה להם, משגע. ואח"כ מכניס את הראש, כבר לא יכול להוציא את הראש מהדלי. זה תמונה שאתם מכירים? מאיפה?

זה אנחנו ככה, אבל זה לטובה, שאח"כ אתה אומר לה', אני לא מתייאש, אני כן רוצה י"ה רבון עלם, ידיד נפש אב הרחמן, אליך אני כוסף, אע"פ שאני לא כוסף, רבינו מלמד אותנו שאתה כן כוסף לה', פועל אצלך שאתה תדע שאתה טוב, הקצת הזה הוא הרבה מאד. ואם תאייר בחודש אייר תצייר את הטוב שלך, תיכנס לזה, תספור את זה בשם ומלכות. אין מצוה בעולם שעושים עליה ארבעים ותשע ברכות, מברכין שכן עשיתי, אע"פ שלא עשיתי כלום, תדע את הקצת. כי ה' נתן לנו מצוות שמקדשים ומטהרים ומביאים שמחה. וכמה שאתה מאייר בזה, רואה את זה, זהו יציאת מצרים, ובזה אתה יוצא מכל הדאגות והצרות, כי אתה יודע דרשו ה' ועוזו.

פירשנו קצת ציור של בהמה, אבל אתה גם אדם, א' דם, כל המדות שבאדם בחי' דם, בדמייך חיי בדמייך חיי, יש דם טמא, תלמד שו"ע ותיזהר מכל דבר אסור, בדמייך חיי השני, בכל דבר שמותר יש שם בהמה, תגביר את כח האדם, היינו רצון טוב, אע"פ שלא מגיע למעשה, אל תסתכל על זה כלל. מה שנפלת, תתודה לה', תתחרט, תתחיל מחדש, אל תעשה מציאות ממה שנפל.

דרכי נועם

בין חסדים לגבורות, קדש והיה כי יביאך חכמה ובינה, שמע והיה אם שמוע שתי חלקי הדעת, דעת ימין שה' תמיד איתי, דעת שמאל לשוב בתשובה, דעת של חסד ודעת של גבורה, עיקר שלימות האדם חסדים וגבורות, לבכות לה' שעה, זה גבורות. להתפלל להתוודות ולהתחיל מחדש, אין לי שום דרך להנצל רק זה. הדעת הימין אומר שהכל בסדר, רק תחבר שני חלקי הדעת. תכניס את ה' כראוי, וכאן אתה מתקרב לשורש השפע, שורש הברכה שורש הטוב.

כי א"ל דעות ה', ה' מנהל את העוה"ז בשתי דעות. שתי חלקי הדעת.

וּכְתִיב (תְּהִלִּים קי"ח): "אֵל ה' יַנְּאֵר לָנוּ" שם מתפשט התפשטות החסד, א"ל הויה, מתפשט ומאיר לי, האור מאיר בתוך החושך, השכל שובר את הכסילות. האדם מתגבר, והנפש מנהל את הגוף, ומכירים את ה' וחיים מעין עוה"ב, בכל הברכות והשפע והרפואה בא בשפע גדול, והפחדים מתבטלים.

וּכְתִיב (שָׁם פ"ב): "וְלֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ": הצד השני לעומת הדעת, שלא יודע ולא מבין. ה' רוצה שתתבטל אליו ואז יהיה לך שמחה וחיות, והכל נמתק, העולם לא נחרב.

(יח) לא ידעו ולא יבינו כי טח מראות עיניהם מהשָׁכֵל לְבָתָם:

וְהֵם בְּחִינַת חַיִּים וּמֵיתָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (קֵהֶלֶת ז'): "הַחֲכָמָה תְּחִיָּה וְכוּ', וּכְתִיב (אִיּוֹב ד'): "מֵיתוּ וְלֹא בְּחֲכָמָה, וּכְתִיב (אֵיכָה ג'): "בְּמַחְשָׁבִים הוֹשִׁיבֵנִי וְכוּ'":

וְהֵם בְּחִינַת שִׁכְחָה וְזִכְרוֹן, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים ל"א): "נִשְׁכַּחְתִּי מִלֵּב, הַיֵּיתִי כְּכֹלִי אוֹבֵד, אִם בְּעוֹה"ז מֵלֵא מַחְלֹקֶת, שִׁכַּחְתִּי אוֹתִי, כּוֹלֵם בְּסֵדֵר וְאִנִּי עוֹבֵר עָלֶי כִּכְהָ, אֲבָל אִם אִם רֹצֵה, הוּא יוֹצֵא מִזֶּה, הַכֵּל תְּלוּי עַל דְּרָשׁוֹ ה' וְעוֹזוֹ, הוּא דוֹרֵשׁ אֶת ה', הוּא יַעֲזוֹר לִי, אִם נִעֲשֶׂה: וּכְתִיב (שָׁם צ"ח): "זָכַר חֲסִדוֹ". כְּשֶׁמֵּאֲמִינִים בְּשִׁפְעָה, יֵשׁ שִׁפְעָה, הֵנָּה אֲנִישִׁים חֲזָרוּ עֲבָשׁוּ מֵרַבִּי יִשְׁעִיָּה לֵעַ, יֵשׁ שִׁפְעָה. כְּשֶׁמֵּאֲמִינִים יֵשׁ שִׁפְעָה.

זכר חסדו, איך יושפע שפע, כשיש לך אמונתו לבית ישראל, אמונה ודעת, מחבר את התמימות עם שכל. ראו כל אפסי ארץ, א"ת ישועות אלקינו. כמ"ש בסי' צ"ד. זהו חסידות. זה אמת.

תורה ל"ז אמר רבינו לפני שרבי נתן הגיע, זה אחד מהתורות הקדומות. כאן הוא אומר את כל האמת. וכותב כאן בדיוק מה שאני שוכח כל שעה, איך הוא תפס אותי? גם אתה? וואו, אז אנחנו חסידים של רבינו. כי אחרים אומרים שרבינו טעה, כי מדבר מדי הרבה משכל וחכמה, זה לא ברסלב זה, צריך תמימות משוגע עד הקיר. תמימות של רבינו זה תאמין בי בתמימות, אני אומר לך שאפילו שאתה מרגיש שזה כלום, באמת כל הישועות מוכנים לך, זה ברסלב. לכן רבינו מדבר מ'בגין דישתמודעון ליה', והרי בברסלב אי אפשר לדבר מזה, השגות, להכיר את ה'. זה אורות, משהו קרה לו, אבל לכאוף זה כן כתוב כאן, ואפילו מפרש שיש אור ויש חושך, תכיר את החילוק, תראה מה זה עצבות ומה זה שמחה, תדע שהכל דמיון.

מה אתה צריך לעשות. דרשו ה' ועוזו, תעזוב את עצמך, תעזוב את עצמך, כי אדם מקבל כל יום מכות שאין לו

לתפוס מה זה בראשית. מה זה אדה"ר, מה זה חטא עץ הדעת, מה זה אבוה"ק, מה זה דרגת משה רבינו, מה זה המשכן, מה זה הקרבנות, איזה קדושה היה בביהמ"ק, ואין לי את זה.

זה מה שהרבי נותן לנו באורו דרשב"י, שתדע מי זה האדם, תספור את הטוב. אדם ובהמה, חומר וצורה, חכמה וסכלות.

בְּחִינַת אֹרֶךְ יָמִים וְחֹשֶׁךְ, ואם תשאל מה ההפרש בין אור לחושך? הוא מזכיר לך פסוק: **כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (קֵהֶלֶת ב'): "כִּי־יִתְרוֹן אֹרֶךְ יָמִים הַחֹשֶׁךְ וְכוּ', כְּשֶׁתְּבִין אֶת הַיִּתְרוֹן תְּבִין אֶת הַחִילּוֹק**. איך מבינים את היתרון? תהיה פעם אבוד באיזה שדה באמצע הלילה בלי ירח, ושומע את הנחשים, טססססס... ומתפלל לה', אבא אם אני יוצא מזה חי, אני יהיה צדיק גדול, אז מצא את היתרון, כשצריך לשלם חוב, יש יתרון אם יש לך כסף או לא, יש יתרה חוב... אור זה שמוחין וקדושה, והחושך זה אנחנו, יתרון שיש ניסים, האהבה שה' אוהב אותי.

יתרון שרבינו מלמד אותנו בתורה הזאת, כל סדר הבירורים, והשחיטה, הבירור לגלות איך החושך והחסרון הוא מגלה את האור, הם האור ממש, ואנו צריכים להפוך את זה לאור, **בגין דישתמודעון ליה**, העומה, הצמצום שמראה לך את האור. והכל בידך לעשות את זה. אין לך ברירה, בעוה"ז, רק זה אתה צריך לעשות. אם לא, תמיד תיפול עוד פעם לחושך,

אדם נברא כדי להכיר את ה' מעוה"ז, לא רק דצח"מ שם הויה, אלא מה שעובר עליך בפרנסה, בבריאות, בקרובי המשפחה, במה שעובר עליך, שם תכיר את ה'. זהו רבי אמת, שמכניס בנו תפילה התבודדות, תקוה ואח"כ שמחה, להכיר שה' איתי ואצלי. ולא לעזוב.

הנה אנו מתחילין, אתם מכירים שיש יתרון האור על החושך? גאונים. היתרון הוא לדעת שאפילו החושך שלי, שטעיתי שנה שלימה, כל הסבל שעבר עלי, גם היה לטובה, כי אצל ה' יש רק יום כיפור, רק סליחה ומחילה, והכל רק לזכות אותנו לתענוגים כאלה שאז ימלא שחוק פינו על כל הירידה, לא תסתכל על זה.

דרשו ה' ועוזו, תבקש עוז דקדושה, תמיד תבקש איך ה' נמצא כאן, ואז יהיה לך חיים מעין עוה"ב, ויומשכו עליך כל הישועות.

אע"פ שהיצר הרע מיד נותן עוד בומבה צרות צרורות. נפל לסוף העולם שמאלה, תתחזק, תראה שזה כלום. תבין שאין מציאות של הפרש וחילוק, רק בין אור לחושך, זהו המאוס, העשיה, והעני והאביון, הכל תלוי בדעת קנית.

שכחת התורה פירושו שאתה חושב שמהו אחר יכול לעזור לך. התורה מורה ומגלה כמה טוב לנו שאנו מתפללים ולומדים משהו, רוצים את ה', ולא מתייאש לגמרי. וואו כמה טוב לנו.

וּכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ (רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנוֹם לְבָרְכָהּ, בְּרָכוֹת ל"ג): "גְּדוּלָה דְעָה שְׁנֵתְנָה בֵּין שְׁתֵּי אוֹתֵינוּ", שֶׁנֶּאֱמָר: "כִּי אֵל דְּעוֹת ה'".

למה שתי דעות לשון רבים, כי יש ידיעת הטוב, ויש ידיעת ההסתרה. בספירת העומר אנו בין השבוע השלישי לרביעי,

דרכי נועם

ומבין שכל המדות הם רק כדי להשיג את ה', דרשו ה' ועוזו, בקשו פניו תמיד, לעורר תמיד שיר ושבח להשי"ת.

וְזֶה שְׁאֵמְרוּ רְבוּתֵינוּ, זְכוֹנֵנוּ לְבָרְכָה (אֲבוֹת פָּרָק ג'): 'הַשׁוֹכֵחַ דָּבָר אֶחָד מִמִּשְׁנֵתוֹ כְּאִלּוּ מֵתְחִיב בְּנַפְשׁוֹ, שְׁנֵאָמַר: "רַק הַשְּׂמֵר לָךְ וְשִׁמְרֵ אֶת נַפְשְׁךָ מֵאֵד פֶּן תִּשְׁכַּח":

רבי נתן כותב שבכל יום רבינו מאיר לאדם חידוש, צריך לחפש, משיבת נפש, לקו"ה, לקו"מ, תחפש את רבינו, תדפדף תפתח ספר שלו, אל תתייאש, מצא בחוץ שמות על הרצפה, ספרי רבינו. פעם רציני לברוח מאיזה מקום להתחבאות שלא אצטרך ללמוד לפני אנשים, ישבתי באיזה פינה, פתאום לידי יושב מישהו עם גמרא, ובצד השני הוא לומד בספר שלנו, ומפחד מאנשים הניח את זה בתוך הגמרא, ברחתי גם משם. ושם מצאתי עלה לתרופה, החייתי את עצמי.

חיות זה לא דבר קטן, אדם חלש נותנים לו משהו לאכול, אהה א מחיה.

השוכח דבר ממשנתו, זה צוואת רבינו תחפש אותי, המאכל שאתה צריך, הייתי חלש כזה, קצת מים אההה א מחיה, כך רבינו מחיה אותך, זה חיות של כל הבריאה וכל העולמות. זהו תיקון האדם.

היצר הרע מדמה שזה לא חשוב, חיות זה סתם חסידות. הם עושים עיקר ממהו אחר, לא מאור ולא מחושך... ימי ספירה שאני מחפש נקודה חדשה שיחיה אותי, להוציא אותי מהיאוש, קצת תחיית המתים. זה לא מזיק אם אקבל חיות. אם אחייך קצת, לא יזיק. ה' מחכה לזה, תזכור דבר ממשנתו. כי בכל יום תיזהר שלא יהיה שכחת התורה, כל יום אדם שוכח את העצה שהוא צריך, רק כשיחפש יחפש, ייזכר בזה כמו מתוך שינה.

בן אדם צריך לשלם חשבון, לא יודע איך לשלם, פתאום אחד אומר לו, הנה תדבר לפלוני וכו', והנה אומר לו שמגיע לו שלוש מאות אלף דולר, והוא שלח לו מיד. הוא שכח מזה. וזה קורה לנו כל יום, הארת הדעת, צריך לדרוש ולחפש, דרשו ה' ועוזו. אם יש כעס או עצבות, זה חור בכיס, נעלם שוב.

בקשו פניו תמיד, כך במשנה בגמ' הלכה, משהו ללמוד, יחיה אותך.

וכן אומרים 'השמר לך' בק"ש, תישמר שלא תשכח, אדם שוכח שכל מה שעובר עלי זה כלי להשגות אלקות. עוד תראה שהכל היה לטובה, תשמור על ההלכה, לכן צריך ללמוד ההלכה, אם לא, יעשה ולא ידע מה לעשות.

רבי נתן מתפלל הרבה בלקוטוי תפילות שלא אשכח מה ששמעתי מרבינו, יש כל מיני עצות איך יהיה לך כל יום מחדש, ללמוד שתי מכתבים של עלים לתרופה, קצת שיחות הר"ן, קצת שיעורים, ואז תדע מה זה ספר ירבינו, מה זה זוה"ק, מה זה להכיר את ה', מה זה אהבה ויראה, מה זה ברכת ערבית לאט לאט, אפשר להתעלף מרוב חיות, אשר דברו מעריב ערבים, תחפש בתוך הסידור, יש שם אוצרות.

וְהֵם בְּחִינַת חֲכָמוֹת הַתּוֹרָה, שְׁחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת הֵם חֲמָר וְסִכְלִיּוֹת, וּבְחִינַת בְּהֵמָה, כְּנֶגֶד חֲכָמוֹת הַתּוֹרָה:

חכמות חיצוניות היום זה אינטרנט, חדשות ועוד חדשות,

כוחות לזה, כי זה רק כלים לאורות. מי שכן הולך עם האור, לא קורה לו כלום, הוא עוסק בגמ' משניות שו"ע ושמחה, ודביקות. ואם לא הולך, צועק לה' תן לי קצת מוחין, והמוחין מחיה אותך והכל מסתדר. זה רבינו.

כאן כתוב היסודות. יסודות יציאת מצרים ויסודות החיים, יש גוף ונפש, הגוף מרגיש שזה כלום, הנפש חזק יותר. אל תסתכל על חלק הבהמה, אתה בעצם אדם, מחומר אתה תכיר את הצורה, מהסכלות תבין את החילוק כמה יקר השכל, כי א"ל דעות ה', הדעת כולל שתי חלקים, יש דעת שמבלבל ויש דעת שמאיר ומעלה את האדם, זה לא סתם מילים, זה עובד. א"ל ה' ויאר לנו. זכר חסדו, ה' יזכור לנו את חסדו ויהיה ישועה גדולה.

אלא שיש שכחה, אדם שוכח את האור שכבר האיר לו פעם, עד שאומר שאין לי כח לזה. וכל שנה מחדש וכל יום מחדש צריך ספירת העומר בשם ומלכות. בא ניכנס לזכרון אור התורה, התורה הוא אמת, יש חיים נצחיים, יש כזה גן עדן, כל יום יש תענוג כזה, חיים של שמחה, לא נפק"מ מה שקורה לך, הכל תלוי שאתה לא מסתכל על מה שעובר עליך, תספור כל הרחבה, תתדבק באור של רבינו, שהוא קורא לזה בהמשך בחי' תענית ובחי' הבל פה שאין בו חטא.

מה עושים כשנשכחתי כמת מלב, היה יכול להיות חיות כזה.

מישהו השמיע לי היום טייפ של סבא שלי רבי מוטל יגלניק, אני מדבר איתו שם, מדבר מלא חיות, כשהייתי בן שש עשרה התקרבותי לרבינו, מאז רק שמחה, הוא קיבל את אור רבינו כנכון, מרבי יצחק ברייטר, קיבל יסודו תכאלה, אנשים שחיו חיים כאלה, הקדמות אמיתיות שכתובים כאן בתורה ל"ז, הבינו מה זה חסידות, זה גן עדן, תחיית המתים, תמלא את עצמך עם אויר דקדושה, לעבעדיק, אל תדאג, תהיה בשמחה. בסוף יהיה לך סעודה ושפע, הכל יסתדר. אם אתה דואג, הרווחת רק עצבות. תצא מזה.

רבינו אומר שאתה כן יכול.

רבי מוטל, ועוד הרבה אנשים, לקחו את ענין רבינו כמו שצריך להיות, כמו שכתוב בספרי רבינו, רבי נתן קיבל כך, תצייר את הקרבה שלך לה', יצאנו ממצרים, חודש אייר, מסתכלים על ניסן, זוכרים את הניסים, מכירים שאני אדם אחר, הנה יצאתי ברכוש גדול, החמור לקח את זה, כל אחד היה לו שמונים חמורים, כל אחד היה יותר עשיר ממאסק, כל אחד יש לו את העשירות הזה, זה מגיע ע"י בטחון.

כל יום ויום יש בו סגולות מיוחדות לבא לעצבות ולהמית את עצמך, עד שבא רבינו ואומר תספור את הנקודות טובות. רק תחיה את עצמך, כל מצוה זה נפלא, וכל מה שיש לי לאוכל זה נפלא, מה היה ברוסיה ואוקראינה? חורף קר, לא היה תנור, עצים לא היה להסיק, בקושי אכלו לחם, גויים מסביב, איזה מעדנים היה להם, צימוקים ושקדים, בשבת אחה"צ נתנו לילדים, צימוקים ושקדים, יחידים, והבית היה חדר וחצי שתי שכנים גרו ביחד. היום יש כל טוב, אלא שיש מנהג גדול להיות עצוב, בפרט בספירת העומר שזה קטנות המייחין, והרי עיקר הספירה הוא שתקח את מה שעובר עליך תהפוך את זה לשמחה,

בימי הספירה אנחנו בונים את העולמות, אנו בונים את הבריאה, זהו זמן בנין העולם. רק בימי הספירה ואתה לא יכו ללעש תכלום, רק לספור את היום, לספור את הטוב,

דרכי נועם

מה שעבר עליך בחיים, כמ"ש בסי' רפ"ב שאדם רואה את עצמו קרוב לה', רואה שהוא כן מצליח, מתוך אמונה בהירה, כל נקודה של טוב הוא מגדיל, וזה נעשה ע"י צדקה, שאדם מרחם על נשמתו ונעשה בחי' הבל שאין בו חטא, ועי"ז נעשה כח של ביהמ"ק, זהו הכח של חודש ניסן אייר סיון, זה הזמן שאנו מקבלים הבל פה זה. שאדם מבטל כל הדינים מעצמו, זהו כח של ספיר תהעומר שמבליעין את הדמים, וחוזרים להיות בלי חטא.

וזה מה שאנו קורין בפרשת אחרי על יוה"כ, וכן קורין זאת ביוה"כ, איך בא יוה"כ מיד אחר פסח? טעות בלוח? גם במנחה של יוה"כ קורין פר' זאת, וכן קורין במנחה מפטיר יונה ביוקר, יונה הוא נביא, ה' אומר לו לומר לנינה שהגויים ישובו בתשובה, לא רצה ללכת, כי זה קל להם, הם לא חושבים על האמת, לא רצה שאח"כ ייחרב ביהמ"ק, נכובנצדד וכו', אח"כ בספינה וכו', כתוב בזה"ק שיונה מת והיה לו תחיית המתים, עברי אנכי, מפרש רבינו שהוא עבר על השאלות. היה לו סתירה, ה' אמר לו ללכת ומאיך אסור לו.

כך יש סתירה בכל אדם, ה' רוצה שנהיה צדיקים כמו רבינו, והנה רק יוה"כ יסדר אותך, כח של רבינו זה יוה"כ בכל יום, התבודדות שבכל יום, זה יוה"כ קטן שזה מתוק יותר מכל יוה"כ, שעה אחת, חצי שעה, רוגע ומנוחת הנפש. והרי זה סתירה איומה, הנה אתה אשם והנה כפרה, מה זה ברסלב, תיקון כללי ואחכ וכו' ה' ירחם. אלא עברי אנכי, אני עובר על השאלות. יודע שחייב להיות ככה בעולם, יש רבי, יש יוה"כ, יש הבל שאין בו חטא, זהו עיקר התענית, להתענות מעצבות. שמעתי על תענית דיבור, אבל תענית עצבות צריכים.

ה' יתן לנו חיים טובים ואמיתיים, יש פה כל בירור הניצה"ק, בונים כל יום את העולמות, מלאכים ושרפים מקנאים בנו, רק נתחזק, נתחיל מחדש, דרשו ה' ועוזו, בקשו פניו תמיד, בחי' א"י, הבל שאין בו חטא, לדרוש את ה' כל יום מחדש, בלי עבר, בלי קשר למה שעובר, נהפוך את הכל להשגות אלקות לששון ושמחה.

ונזכה להתקרב לה', ונראה שכן זכינו להתקדש ולהתטהר, שמחה, זה קדושה וטהרה, ונזכה לראות התחדשות אמיתי, מנחה חדשה לה' אמן ואמן.

=====

תורה ז תניינא שיעור כד. יום ה' פרשת אחו"ק, ו אייר תשפו, רבינו הק' מדבר מענין חנוכה, ומזכיר פסוק 'סלח נא לעון הזה כגודל חסדך' ויאמר ה' סלחתי כדברך, ומדובר כאן מענין חנוכה רבינו רוצה ללמד מהו ענין חנוכה, כי אדם צריך לשמוע דעת, לקבל מקיף, כמו משקה חדש שמעורר אותי. וזהו 'כי מרחמם ינהגם', הקב"ה מנהיג אותי ברחמנות כזאת, להציל אותי ממרירות עוה"ז, מריקות, מכל המחשבות זרות והדאגות. ומכניס בנו חיים טובים ומתוקים, ושמחת המצוות, והאדם יודע לאיפה אני צריך לרוץ, לא לכבוד ולא לממון, אלא לברכה שברכתי, לציצית ולשמחת המצוות. כשיש דעת רואה אדם כמה אני טוב ומתוק, אני קרוב למלך מלכי המלכים, אני פועל כ"כ הרבה דברים גדולים

וזה תופס את האדם, וממל אאותו עם חכמות חיצוניות, זה עוד במצב הטוב, מעיין וחושב יותר, אם זה לשם שמים, לנהוג אוטו, ולא להכניס ראש בקיר, אבל ברגע שלא עושה לשם שמים, זה סותם את המח, ואבדת מה שהוא יקר מהכל, ואתה מסכים לזה ברצון רב, אדם מאבד את השכל שלו ברצון, לכתחילה, כי שכח יצי"מ, שכח מי אתה.

התיקון הוא לחזור מיד לחכמת התורה, קצת משניות קצת הלכה, תחזור לעצמך, שחכמו תחיצוניות לא יהרוג אותך, כי חיות האדם הוא מחכמה אמונה ודביקות. בלי זה, מר.

ואם דואג מה קרה לי, זה חכמה חיצונית. הכנסת את הראש שלך באיזה מחלוקת או בדי נתורה, אתה רוצה לנהל את אמירקה רוסיה או איראן או מדינה שאיננה, הכנסת שטותים בלב, הרי ה' נתן לנו תורה, ספרים פשוטים האלה, אין משהו אחר, רק דביקות בה', זהו"ק, ספה"צ, איזה ווארט אמיתי של הבעש"ט, לא מעשה של ליצנות אלא אמת, ולקו"ה, משנה גמ' זהו"ק, גן עדן, החיים משתנים לגמרי.

התורה יש בה שפע גדול, אותיות נשמות אלקות. שפע גדול, כל הברכות. בלי זה, הברכה לא יכולה להגיע, ואין לו את הכח של אדם ששולט על הבהמה, כח לתקן את הדמים ולכן תמיד הוא במצב של דמים, הכל בגלל חכמות חיצוניות. אדם ממוכר לזה, מה שאתה צריך, שיהיה לשם שמים.

[ג] וְצִרְיָךְ כָּל אָדָם לְהַכְנִיעַ הַחֹמֶר, הַיְנוּ בְּחִינֹת מִיתָה, בְּחִינֵי סִכְלוֹת שֶׁל הַגּוּף שֶׁל הָאָרֶבֶע יְסוּדוֹת. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּזֵהָר (בְּרֵאשִׁית כ"ז): "וַיִּקַּח ה' אֱלֹקִים אֶת הָאָדָם, מִמָּן נָטַל לֵה, מֵאָרֶבֶע יְסוּדֵי דִילָה, דְּאֶפְרִישׁ לֵה מִתְּאֵהוּ דִילְהוּ".

רק הרגליים שלו היו מעולם העשייה, ד' יסודות. הראש היה בעולם הבריאה כמו שרף, הלב ביצירה כמו מלאך, רק הרגליים היו בעולם העשייה. זה סבא שלנו, אדם

וְזֶה נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי הַתַּעֲנִית, שְׁעַל יְדֵי הַתַּעֲנִית מְחַלְשֵׁי הָאָרֶבֶע יְסוּדוֹת. וְנִתְבַטַּל הַחֹמֶר, בְּחִינֵי הַחֹמֶר, סִכְלוֹת, חֲשֵׁה, שִׁכְחָה, בְּהִמָּה. וְנִתְגַבֵּר וְנִתְעַלָּה בְּחִינֵי הַשִּׁכְל, וְהַצִּוְרָה, הָאוֹר, וְהַזְכָּרוֹן, אָדָם:

אכילה והחומר גורם הסתרה שאדם נופל לטבע, ועי"ז מתגברים ד' יסודות. אבל כשמתענה התעלה מזה, וכמ"ש בסי' קע"ט מהזה"ק שהמתענה ביוה"כ כאילו התענה כל השנה כולה. פרשת השבוע, כי ביום הזה יכפר עליכם כו'.

וְזֶה שְׂאֵמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה (בְּרֵכוֹת ו'): 'אֶגְרָא דְתַעֲנִיָּתָא צְדָקְתָא', בזה זוכה לקדושת ביהמ"ק והבל פה שאין בו חטא. כלל הענין כי עיקר הכח שלנו הוא בחי' תענית, היינו לצאת מהבל פה שיש בו חטא, כלומר שאדם מסתכל על העבר, כואב לו, חושב שהוא רחוק מה', לא מאמין ביוה"כ, שהכה"ג מכפר, ויש הצדיקים שהם יותר מכה"ג, הם אוחזים בשורש מדות הרחמים עליונים, יקרה היא מפנינים, מלפני ולפנים, יש רבי אמת.

צריך לבנות את הענין של רבינו, ר' מוטל יגליק דיבר בטייפ הנ"ל, חייב שיהיה אדם שיחשוב כל היום איך בונים את הענין של רבינו בעולם.

הרבי יש לו כח של הבל שאין בו חטא, אל תסתכל על

דרכי נועם

הנה יצאנו ממצרים וקבלנו דעת, ומיד פרשת אחרי קדושים, צריך להיות צדיק גדול, אבל מיד קוראים על יוה"כ, ביום הזה יכפר עליכם, לטהר אתכם, אומרים לאדם אל תדאג, דע לך שכבוד ה' הוא שתהיה קרוב אליו, הוא לא רוצה שתיפול, גם שנפלת, השער פתוח לפניך, הרהור תשובה אחד, התבודדות עשר דקות והנה אתה אדם חדש, היצר הרע לא יותר חזק ממך, רק כשאתה נופל בדעתך. תתחזק, ואתה יותר חזק ממנו.

הנה אנו לומדים כאן על רמזי ששל חנוכה, דברים עמוקים קצת, אבל רבינו עושה את זה מתוק וטוב, נבא להבין שמדובר כאן על יוה"כ, ובפרשת אחו"ק כתוב למה צריך את יוה"כ כ"כ חזק... כי 'קדושים תהיו', כן כן אתה הולך להיות קדוש, ואל תפול בדעתך, זהו בחי' איה ומלא, אסור לי ליפול בדעתי לעולם, כי זהו היצר הרע. שאין אדם יודע כמה הוא מתוק.

אצל הצדיק תמיד יוה"כ, הגר"א אומר שהכה"ג כן יכול להכנס לפני ולפנים כל ימות השנה, וחז"ל אומרים יקרה היא מפנינים, שהצדיק יותר מכה"ג שנכנס לפני ולפנים, מוהר"ת אומר שיש דרגה דמשה רבינו, צדיקים השלמים, לומדי סבאן לקו"מ, ברסלב, גן עדן כזה, וסביב כזה כ"כ הרבה מסירות נפש, ה' יעזור שיהיה יותר קל המסי"ב, תמיד יש 'סלח נא', ה' כ"כ טוב, הוא מבקש דבר אחד, תחזור תדבר איתי, תכניס את זה בלב שלך שאתה רוצה בי, הרהור תשובה אחד, תשפוך לבך לפני ה' רבע שעה, זה מוראדיג, אל תהיה עצוב מזה, אם כואב לך החטא, הרי אתה צדיק גדול, עכשיו 'איה', תחשוב חידוש של רבי נתן, עוד תורה ועוד תורה, עוד הרגשה, זה יתפוס אותך, ותיכנס לדרכי שבת יוה"כ ויראה ואהבה מוראדיג.

חנוכה היינו חנוכת בית המקדש, המשכן הוא מקום מציאות הסליחה, בכל שנה נעשה בה, ניסן מציאות הקמת המשכן, בירושלים יש מקום השראת השכינה, שזה מקשר כל אדם לה', בביהמ"ק יכלנו להכנס בהרהור תשובה כזה, ולצאת איש אחר לגמרי, בציון רבינו יש רגשות כאלה שאין לשער. היו נכנסים לביהמ"ק, ראו רוח"ק, איה ומלא היה מאיר שם, מקיפי הדעת, הרחמנת של הקב"ה היה תופס את האדם, ג' פעמים בשנה יראה כל זכורך לפני האדון, זהו אור הצדיק, כמ"ש בזוה"ק פני האדון ה' דא רשב"י, שם רואים את הקב"ה.

יש שאומרים תיקון רחל היום, ע"פ רש"ש לא אומרים בספירה, אבל התבודדות כן, לכסוף לבית המקדש, תיקון לאה כן אומרים, וגם בבא אליו נתן הנביא.

ביהמ"ק נבנה מקום שיש בו השראת הטוב, חברים מתקבצים לדבר מאור הדעת, רבינו קורא לזה 'חליפות', ממשך לדבר מה שמשה רבינו דיבר, לדבר מיראת ה', לדבר דברי ריבנו, זהו ביהמ"ק, אנו צריכים לעשות חנוכה ביהמ"ק. כלומר שנתעורר,

כי תמיד יש מציאות של שכחה, והרי יש כזה מתיקות להיות יהודי, אלא ששכחת, צריך להרגיש שמחה, השמחה של אמת. אין שמחה אחרת בעולם, מה יש לגוי? העשיר הגדול ביותר, אם הוא גוי אין לו כלום, הנשמות שלנו עושים נחת רוח כזה לה',

יש זמנים שאדם זוכר עבודת הבורא, יש תורה שאפשר לזכור, אדם יכול להשרות את עצמו בגן עדן, תפילה ותורה, תתחיל לשמור על הזמן, תאמר תהילים ולקוטי תפילות.

זהו הדעת של מלא כל הארץ כבודו, ה' איתך ואצלך, תחשוב מה'. ותיכנס לעבודה להדחות את ההסתרה ולמצוא טהרה וקדושה, ונכנס בזה כראוי.

כשאדם נכנס להדעת הזה, פעמים שהוא מאבד את זה, וזהו חטא המרגלים, שאומר 'רבינו אמר ככה ואני אומר לא כך', כי חזק הוא ממנו, רבינו יתן לי שפע ושידוך אז ידבר איתי, יש לי בעיה אחרת. זה נקרא מרגלים, או שאדם מסתכל על רגליו, היינו ירדות. תסתכל על הפנים על המקום הגבוה שלך, התרוממות שלך.

התכלית והקיצור של הענין הוא שסדר הסליחה שאדם זוכה בר"ה ויוה"כ וסוכות, הוא נמשך בחנוכה החותם האחרון,

מהו ענין חותם, לא רק בזמן של חנוכה שזה דבר נפלא, אבל רבינו פותח לנו מה ששייך לכל יום וכל עת וכל שעה, חנוכה היינו התחדשות. שהדבר הזה שאיבדת, האור שהיה לך פעם, וזה שימח אותך ונתן לך אושר כזה, אתה בחרתנו, הנה איבדת את זה, אמנם אתה אשם בזה, אבל תתחיל מחדש.

אפילו ירדת למצב של יוונים, גוי גמור, כאילו אין שו"ע, יש רק תאוות עוה"ז ושגינות יוניים, אעפ"כ יש אור שיווד למטה מעשרה טפחים, בלי חשך ענן וערפל.

חנוכה זה לא 'זמן', אלא 'מזמור שיר' חנוכת הבית לדוד, ארוממך ה', כי דיליתני, נתת לי דבר שמרומם אותי, אפילו שאני כמו דלת שמסתובב, פעם נכנס פעם יוצא, שב בתשובה ושוב נופל, אבל ב"ה כי דיליתני, אני הולך עם המדה של איה ומלא, ה' כן רואה אותי, וממילא יש לי כח להכנס עוד פעם, להתחיל עוד פעם, ולא שימחת אויבי לי.

והפסוק הרי מדבר מיוה"כ, יוה"כ וחנוכה הולך ביחד אצל רבינו, ע"י שזוכה לסליחה ומחילה של יוה"כ, זוכה אח"כ להתחדשות, לא רק ביום הזה יכפר ואח"כ אתה נופל, אלא שכל השנה כך, כי ה' מוחל וסולח וזה נתן לנו אושר הכי גדול בעולם, התבודדות והתרוממות וקרבת ה' בלי שום בעיות, הדעת הזה יקר יותר מכל הדברים שבעולם, זהו החיבור של יוה"כ וחנוכה.

הנה אנו עומדים אחר פסח, ופתאום בפרשת אחרי מתחיל הלכות יוה"כ, יוצאים ממצרים ומיד אחרי קדושים. איך?

אלא שהקב"ה בחר בנו מכל העמים, הוא בחר בנו בכל יום מחדש, אין לו עובדים אחרים רק אנחנו, מלאכים ושרפים לא עושים ל ונחת רוח כזה כמו אנחנו כאן בעוה"ז, ביציאת מצרים זכינו לאור הדעת לדעת מה שנעשה כאן, ה' תמיד נמצא כאן, ואני תמיד עושה לו כבוד, אני עושה תיקונים ויחודים, כל הבריאה נברא בשבילי, היהודי הוא כל הבריאה כולה. וזה מאד קל, שו"ע פשוט, דבר פשוט שיש לך, כשתדע מי אתה, יש לך חיות של מלא כל הארץ כבודו, אני רוממתי בבוד ה', אני עושה ל ונחת רוח, אילו היית יודע, היית יהודי שמח, היה לך כח כנגד היצר הרע, והיית יודע כמה שזה מתוק. החן של התורה היה מושך אותך כמו מגנט, והיית מוצא את הנשמה שלך.

אורו דרשב"י הוא רגש החיות, זה גן עדן כזה. בלי זה, יש שכחת התורה, והרי התורה זה בליונים, מליונים, אל תדאג, ה' נמצא כאן, התורה משמחת מאד, התורה נותנת לך הכל.

וצרי לשוב לבחי' איה ומלא.

דרכי נועם

התפארות נצחון הוד חן תענוג חשק ומלכות. אצלינו בלב נשברו המדות. ב"ה יש לנו עבודה, זה נקרא עומר, שאני לוקח את המדה השבורה ועושה מזה מדות שהם קצת מתוקנים, מתבייש קצת מהשי"ת, וממשיך הארה במדה משורש הקדושה והרצון, להניף העומר לו' רוחות לקדש כל המדות ולהמשיך דעת ואמונה, איה ומלא, דעת הוא ממש מוחין קדישין של שבת ויו"ט, קדוש מאד שאין לשער, ואתה מריח קצת ריח של מח בתוך הקטנות. ואח"כ היום חסד שבנצח, איזה מדה.

הכלל שספירה זה התחדשות. התחדשות היינו יוה"כ, בנין ביהמ"ק, אנו בונים כעת ביהמ"ק, התחדשות היינו שעושים השראה בעוה"ז מקום של אמת וטהרה, ביהמ"ק קדש הקדשים, הכה"ג נכנס לפני ולפנים, הכה"ג היה לו הלכה של צדיק הדור ע"פ הלכה, ביום הזה נכנס האדם הגדול במקום הגדול בזמן הגדול ביותר מכל השנה. זהו כח הצדיק

כי מרחמם ינהגם, יש שמלמדים לאדם דעת גמרא שוע קבלה, ועבודות, ויש מה שרבינו יכול לעשות איתך, קדושים תהיו. כי קדוש אני. מה הפירוש. קדוש תהיה, למה לשון רבים קדושים תהיו? התירוץ, שרבינו רוצה שיהיה חליפות שיידברו יחד זה עם זה בעבודת ה', יענקל הרי אתה קדוש וטהור, יש לך כן טוב, אל תסתכל רע על חבירך, תראה את הטוב שבחבירך ושבעצמך, כי באמת כל יהודי קדוש וטהור, איזה נסיונות עובר כל אחד, ויש טוב בכל אחד, רק צריך לעורר.

כי קדוש אני,

פרשת קדושים לא היה כמו כל התורה ששמע משה רבינו מה' ונתן לאהרן ולבניו ולזקנים ואח"כ לכלל ישראל, כיצד סדר משנה. אבל פרשת קדושים נאמר בהקהל, כולם שמעו, בדרך נס, משה רבינו 'אומר על עצמו כי קדוש אני, אני משה קדוש'. כי יש צדיק קדוש בעולם, תקחו ממני קדושה. קדושים תהיו, הנה אתם כולכם תהיו קדושים, כי אני, היינו הצדיק. יש לאדם נשמה קדושה והוא ממשיך קדושה בעולם, כמ"ש מהר"ת שהצדיקים ממשיכין לנו קדושה.

קדושה היינו חיים טובים בלי דאגה, חי בפלטין של מלך מלכי המלכים, לעילא מכל ברכתא, זהו קדוש, נבדל משטות מכל הצרות והדאגות והמדות הרעות, קדוש היינו שאתה מכניס אלקות בעולם, כי ה' מתגלה ע"י הדבר הזה. זהו קדוש, ה' ברא ארץ, והוא מקודש מתוך הארץ שרואים שיש בורא שעושה ארץ, דומם צומח חי ומדבר, וכן הוא מקודש במחילה וסליחה, שזה עיקר הנחת שלו להיות רחום וחנון, והוא מזהיר אותנו שהוא צריך את העבודה שלנו, איזה צרות עשינו לו, ה' ימחל ויסלח, מחכה שנשוב אליו. תתחיל מחדש את החיים שלך. למה אתה חי כמו בבור של עכברים ונחשים, זה לא בשבילך, צא משם, כי קדוש אני.

כי מרחמם ינהגם, יש צדיק שמחלק לכולם חיים טובים, רבינו מדבר כ"כ הרבה שאין להסתכל על אתמול, בבנק יש אתמול בשמים אין אתמול, אסור להסתכל לאחורין כלל, זה עיקר הנסיון ונשאתה מסתכל לאחורין כי נדמה לך שנפלת ולכן אתה נופל שוב, נדמה לך שאין לך תכלית ושמחה, זהו מרגל שחוקר מה עובר עלי, אסור להיות מרגל, תתחיל מחדש לעשו תאת שלך, לעסוק במשניות גמרא ותהילים, ואפילו מילתא דשטותא, העיקר הוא בנין ביהמ"ק.

משניות ושו"ע וגמרא, איי ספרי רבינו, אתה שרוי בעולם של אמת, אותיות של התורה הם לא סתם אותיות, זה עולמות דקדושה, בתוך יש נשמות דקדושה, ובתוך זה אלקות דקדושה, כשאדם עושה קידוש, זה כח נורא, שבת קודש, וציצית ותפילין, וספירת העומר זה גדול ביותר, זה מעמיד את הבריאה, יוה"כ הוא תיקון על מה שעשינו בימי הספירה, בספירה ממשיכין קדושת המדות הטהורות, מוחין קדישין, כן כן זה נעשה על ידינו, גם שאתה לא מרגיש, וה' נותן לך אור נפלא שתאמין שבזה עולם עובדים את ה' בהזכרת מספר, היום שנים ועשרים יום לעומר, תספור עם חשק.

והעיקר הוא להתחנך, להתחדש, חנוכת הבית לדוד, היום אם בקולו תשמעו, אין אתמול כלל, זהו ענין ביהמ"ק, היה מעשה העגל וקלקלנו, ביק'ש משה רבינו מהקב"ה שימחול, הקב"ה גילה י"ג מדות של רחמים, בונים בית המקדש, כל אחד נתן חלק לזה, ויש שקלים בכל שנה, כמו כן צדקה שנותנים בעבור ספרים ואור הדעת, זהו חלק מביהמ"ק.

איך חוזרים לאור השמחה וההתרוממות? להרגיש שה' נמצא. והרי אדם מרגיש שטות וריקנות, מונח בעולם של חושך ונגה, מה עושים? כשיודע שיש אותיות התורה, מעט האור שיש, זהו החיים שלנו, זה הדבר הכי מתוק, אין יותר גדול מזה, זה עוה"ז ועוה"ב ביחד. מוראדיג. איך חוזרים להכנס למה שצרי לך להכנס, כל אחד לפי היראה שהוא זוכה, השכל בעבודת הבורא, להתייגע בתפילה, וכל דבר יש לו והרגשה, כשלומדים ספרי רבינו זוה"ק וכו'.

הרי נופלים. נפילה היינו מרגלים, שאתה מרגל וחוקר האם אני מרגיש או לא, זה העבירה הגדול ביותר בעולם, העונש הכי קשה היה על זה, מיתה משונה, וארבעים שנה אקוט בדור, רבינו אומר להיות שמח, וישראלי אומר 'לא בא לי', אין לי חשק לשמוח.

אומר רבינו, אל תקשו לבבכם, אני אומר לך שה' אוהב אותך, עוד קצת ועוד קצת, ואדם מתעורר מהשינה.

זהו חודש 'אייר', לשון ציור, לאייר את האורה, שבוע אחרי פסח נהיה אייר, ר"ח ראשון שהיה אחרי יציאת מצרים,

זהו וטהרינו וקדשנו בקדושתך העליונה הכונה כמו שאתה, תראה את הטוב שבך, אל תהיה מרגל, תראה רק את המצוה הפשוטה שאתה עושה, ההרהור תשובה, ההתחלה שיש לך, פעמים שיש לך ביטול לאא"ס, ואתה כן עושה לזה כלים, תסתכל על זה, וכך אתה רואה שאתה הולך ונהיה יותר טוב יותר טוב, כן למדתי קצת, ה' נתן לי איזה חידוש, תזכור את זה, אל תהיה מרגל.

בימי הספירה מסר לנו ה' כל העולמות שהם כלים לאורות חכמה ובינה, אנו בונים את ראשית בירור המדות שיהיה ספירות כלים לאורות, ע"י מ"ט ברכות שאנו מברכין על מצות הספירה, והר יעוה"ז יש בו מדות שבורות, דם טמא איסורים עבירות, דם טהור דברים מותרים בלי הרגשה אלקית, הסתרה וטבע, וממילא כעס יגון ואנחה ולא יודע למה הוא חי.

בספירה מתקנים היגון ואנחה, ע"י הברכה אתה לוקח מהדמים ועושה מזה מדות קדושות, אם החסרת יום אחד, מסתמא הצדיקים יכולים לתקן.

הספירה הוא שורש הרצון שיהיה בזה העולם אהבה יראה,

דרכי נועם

אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה (מִדְרָשׁ שִׁיר הַשִּׁירִים עַל פְּסוּקֵי: "עֲרִשְׁנוּ רַעֲנָנָה"): 'לְמָה נִקְרָא שְׁמוֹ חֹדֵר הַמְּטוֹת שְׁעַל יְדוֹ פְּרִים וְרִבִּים יִשְׂרָאֵל זֶה בְּחִינַת בֵּן:

כך היה בזמן שלמה המלך, כי בימי דוד, היה ירושלים ישוב קטן מאד, בימי שלמה כבר היה כפליים כיוצאי מצרים, שש מליון אנשים, בכח ביהמ"ק היו שידוכים ובתים והולדות. פרים ורבים ישראל.

הר המוריה הוא ריח טוב, והוראה יוצאה לישראל, היינו שאנו צריכין להתחדש, מה נעשה איתנו בכל פעם שהיה לנו עליה ואח"כ נפלנו להיות מרגל, מסתכל על עצמו, יש לי פרנסה או לאו, הולך לי טוב או לאו. מה כן יעזור לי. ביהמ"ק. בחצות לילה תבקש מה' תן לי את הכח הזה, נתת למשה רבינו כח של התחלה חדשה, היה שם כאב נורא, מ' יום אחר קבלת התורה, החריבו הכל ועשו עגל, היו שבורים נורא, וה' הכניס ריח טוב.

נרדי נתן ריחו, עזב לא נאמר. משה רבינו חזר אלינו ואמר עדיין חביבותיה גבן, הוא צריך אותך.

וכן אומרים במזמור שיר ליום השבת, טוב להודות לה', אדה"ר אומר את זה על תשובה, באיזה מצב, לאחר שחטא בעץ הדעת, המצב הגרוע ביותר מכל העולמות, הוא החרוב את כל הבריאה, בלי זה החטא, לא היה מות, היה נחת רוח לה' בשלימות. הוא עשה כל הצרות. רק שאנו לא נעשה יותר צרות. הגיע השקיעה, הוא יושב במרה שחורה על חטא עץ הדעת, שגרם כל העבירות שבעולם, אבל פתאום נהיה שבת,

קודם החטא היה גבוה מאד, ראשו בבריאה לבו ביצירה, רק רגליו בעולם העשיה, ותשת עלי כפכה אחר החטא, נהיה רק מאה אמה, והנה מזמור טוב להודות לה', היה לו רוק, והבין שה' רצה את המצב הזה, אמונתך בלילות. שיהיה חושך בעוה"ז ונתחדש באמונה ג' מכשלא הולך, גם כשהיה לך איזה ירידה, אל תרפה. תשוב לה' מתוך בחי' ליתן נחש עקלתון ופרנסה בעוה"ז. זה מה שה' רצה, זה מה שהשיג אדה"ר אז. עלי עשור הוא י' מיני נגינה בכח הצדיק, יש שמחה בעולם שעי"ז נזכה למאס ברע, עלי נבל, והגיון בכבוה.

גם אחר חטא העגל בא משה רבינו ואמר הנה בונים משכן.

למה אוכלים כל יום, כדי שנוכל להזכיר בהמ"ז דאורייתא עם כובע ולומר הדיבורים בכונה, הזן ברחמיו את הכל, לא כולם באוקראינה אמרו 'ברחמיו', בזה"ק כתוב שלא לומר 'ברחמיו', לא כולם בברסלב אמרו כן.

מודים לה' על ברית ועל התורה, ועל ארץ ישראל, ומבקשים על בניו ירושלים ברחמיו, ואח"כ הטוב והמטיב, אבינו רועינו, איזה שמות נפלאים.

בניו ביהמ"ק הוא ברכת המזון, כל המוחין חוזרים, ולכן כל הסדר הוא סביב ברהמ"ז. לפניו ולאחריו

ההתחדשות נקרא ביהמ"ק, רבינו הק' הוא בדרגת הביהמ"ק, זהו הצדיק, ויש לו שני בחינות, מוריה שמשם יוצא הוראה, יש אנשים באים לשאול שאלה לרב, הוא פרומער ומשגע את הרב בעצבים, תלמידי חכמים, רבי טוביה וייס אמר לי פעם שלא יכול לסבול, בירושלים כולם

הנה מתחילין מחדש לבנות את ביהמ"ק, המשכן כבר היה מוכן בחנוכה, הקרשים הכל היה מוכן, אבל המתינו לר"ח ניסן יום הקמת המשכן, חודש אייר הוא לאייר ולצייר את האורה, אנו בונים את אור ביהמ"ק בתוך עוה"ז, סיון זיו, אור וסופרים כל יום, שבעוה"ז אפשר להיות דבוק בה'.

[יא] וְזֶה בְּחִינַת חֲנֻכָּה. כִּי עֵינֵינוּ חֲנֻכָּה; דַּע, כִּי כָל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי מַה שְׂזוּכָה לְפַעַל בְּקִשְׁתוֹ בְּיוֹם הַכְּפּוּרִים, דְּהֵינּוּ בְּקִשְׁתֵּי סֶלַח נָא, בְּן יֵשׁ לּוֹ חֲנֻכָּה, כִּי עַל יְדֵי סֶלַח נָא נַעֲשֶׂה חֲנֻכָּה. כִּי מִשָּׁה רַבְּנוּ בִּקֵּשׁ (בְּמִדְבָר י"ד): "סֶלַח נָא לַעֲוֹן הָעַם הַזֶּה" עַל חֲטָא הַמְּרַגְלִים, וְעַל יְדֵי חֲטָא הַמְּרַגְלִים גְּרַמּוּ חֲרָבָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, כְּמוֹ שְׁאֲמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה (תַּעֲבִית כַּט), שְׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֲמַר לָהֶם: 'אַתֶּם בְּכִיתֶם בְּכִיָּה נֶל חֲנָם, אֲנִי אֶקְבַּע לָכֶם בְּכִיָּה לְדוֹרוֹת'. כִּי אוֹתוֹ הַלַּיְלָה לִיל תִּשְׁעָה בָּאָב הָיָה, נֶשְׁבּוּ נְחָרְבַת הַבַּיִת הַמִּקְדָּשׁ, וּמִשָּׁה רַבְּנוּ בִּקֵּשׁ עַל זֶה סֶלַח נָא, כִּי בְּזֶה הַחֲטָא וְהַפְּגָם תְּלִימִים כָּל הָעוֹנוֹת, כִּי עַל יְדֵי זֶה הַפְּגָם נְחָרְבַת הַבַּיִת הַמִּקְדָּשׁ:

כמה שאתה פועל סלח נא, יש חנוכה, זהו חינוך, העצות של רבינו זה חינוך נורא טוב, כשלומדים את זה כראוי, תופסים את זה, פעמים שנופלים, אבל יש לך בחירה להבין שהרגשת הריחוק זה דמיון שטות, יש לך ברירה לשמח את עצמך במצוה שיש לך ברגע זה, הכל מלא מצוות. ויש כ"כ הרבה תורה וטוב שאתה יכול לזכות. תלמד את הספר העמוק ביותר בעולם, ספר משיבת נפש. אפילו באנגלית. זה ספר עמוק מאד שיורד עד עוה"ז ממש, תבין שזה השגות הגדולות ביותר, כל סודות התורה מלובשים בו, בלי שום ליצנות. זה עמוק עמוק כמה שה' צריך שתצא מהמקום שנפלת שם, אל תשכח שה' רחום וחנון.

זהו מנהיג רחמן, שמוציא אותך משאול תחתית, לא לחיות בבור עם עכברים נחשים וסמים באמריקה, אלא תצא משם, אתה כן יכול ללמוד תורה, התורה נעשית בשבילך, איזה שפה שאתה יכול, אתה כן יכול לומר תהלים, ולזכור שאין טוב אחר רק אצל קרבת ה'. אתה כן יכול להיות מלא שמחה והצלחה נפלאה, העיקר שלא תסתכל על ירידות. אל תהיה מרגל, יבא כל הישועות. אל תעשה רעש, אלא שעצבות גורם שאדם לא עושה כלום ולא יכול להצליח, ע"י התחדשות כן יכול להצליח.

נפרש את הקטע הזה באופן, כי רבינו מדבר ברמזים.

וְכֵן כָּל הַבְּחִינּוֹת הַנִּלְכָּל בְּלֶם כְּלוּלִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, מַה זֶה 'כָּל הַבְּחִינּוֹת?' רַבִּינוּ מִלְמַד שִׁישׁ רַחֲמָנוּ אִמִּיתִי וְכוּ', וְגַם מִלְמַד צָרִיךְ כָּל אֶחָד לְהַשְׁאִיר חֲלִיפוֹת, לְדַבֵּר דְּבָרֵי יְרֵאת שָׁמַיִם עִם חֲבֵרִים, לֹא יֵרָאֶה סֵתֵם אֲלֵא יֵרָאֶה עִם הַתְּחַזְּקוֹת, זֶה נִקְרָא יְרֵאת ה'. זֶה בְּחִינַת שְׂנִיָּה, וְעוֹד בְּחִינַת שֶׁל בֵּן וְתַלְמִיד, מִמֶּלֶא וְסוֹבֵב כָּל עַלְמִין, לִית אֲתֵר פְּנוּי מִנִּיָּה, תַּתְּפּוֹס אֶת הַדִּיבּוּר שֶׁל הַצַּדִּיק שִׁיכְנֵס בְּעַצְמוֹת בְּבַחְחִי מִלֵּא כָּל הָאֶרֶץ כְּבוֹדוֹ, אִין שׁוֹם רִיחֻק, זֶה סֵתֵם דְּמִיּוֹן. וְדָרָךְ אִיָּה, הוּא רַגְשֵׁי אֲהָבָה וִירָאָה, וּפִירוּשׁ תִּיבּוֹת הַתְּפִילָּה, וְאֲתֵה נִכְנֵס לְמַחְשְׁבוֹת שֶׁל עֲבוֹדַת הַבּוֹרָא. זֶהוּ סְפִירַת הָעוֹמֵר שִׁישׁ לָךְ כְּלִים לְזֶה. זֶהוּ בְּנִין בִּיהֵמ"ק, שֶׁהִיָּה בּוֹ מַחִיצוֹת וְכִלִּים, וְאִנּוּ צָרִיכִין לְבַנּוֹת.

וְכֵן כָּל הַבְּחִינּוֹת הַנִּלְכָּל בְּלֶם כְּלוּלִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, כִּי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ כְּלוּל מִבְּחִינּוֹת בֵּן וְתַלְמִיד כִּי אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה (תַּעֲבִית טז): 'לְמָה נִקְרָא שְׁמוֹ הַר הַמּוֹרִיָּה, שְׁמִמְנוּ הוֹרָאָה יוֹצֵאָה לְיִשְׂרָאֵל זֶה בְּחִינַת תְּלִמִּיה. גַּם

דרכי נועם

השכינה, פרה ורבה שאדם יגדל ויפרה, וכן בגשמיות ופרנסה בשפע, פותח את ידיו.

בביהמ"ק יש פנימיות וחיצוניות. הרבי מאיר בנו איה ומלא באופן פשוט, אבל איבדנו את זה, לכן חוזרים להתחדש, בחי' חנוכת ביהמ"ק, ואז תקבל שני בחי' איה ומלא, מצד אחד פתיחת לב להרגשה נפלאה, כל יום הרגשה בעת התפילה, וזה פרה ורבה, ואתה מוצא מנוחת הנפש, ונמשך שידוכים ופרנסה, כששני חלקי הדעת האלה מתחברים, זהו קדושת ביהמ"ק, ארץ וישראל מתחברים, א"י. מתחברים ע"י הקרבן. ונמשכין שני ברכות, מתיקות דבש, ונפתח שורש הקדושה וכל אחד זוכה להרגשות שלו כפי דרכו.

מקבלים את המתנות של רבינו? יישר כח יישר כח. בא נמשך:

וְעַל כֵּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמָקוֹם הַגֵּרָן (שְׁמוּאֵל ב' כ"ד) בזמן דוד המלך היה צרה ונפסקה הצרה, וקנה מקום הגורן מארונם, לא שפיץ הר, אלא כמו בצואר, גורן זה פרנסה. **זֶה בְּחִינַת פְּרֻנְסָה**, א"י היה מקום מבורך מאד, שדה יכולה להוציא יבול טוב ונפלא, אחר הקצירה עושים גורן, רואים שנהיה שפע, זרעתי כמה פרוטות ויש יבול מליון, מקום הגורן היינו פרנסה.

זֶה בְּחִינַת פְּרֻנְסָה, שְׁנִמְשָׁךְ עַל יְדֵי כְּלָלִיּוֹת בֵּן וְתַלְמִיד כְּנָל.

כי רבינו הסביר שעיקר ההצלחה ע"י שאדם מקבל על עצמו ממשלה, חתן מקבל על עצמו פרנסה, וכן בעבודת ה', צריך להעלות גשמיות עוה"ז, הממון והבית שיש לך, המאכלים שיש לך, וכאן תתחיל להכניס את ה', זהו מקום הגורן, גורן בחי' מלכות, יב"ק יחוד ברכה קדושה, הויה אלקים, לייחדם. כמ"ש בסי' ו' בקי ברצוא ובקי בשוב, חיבור התבואה יבול עם האדם, בחי' יב"ק. כך כתוב בספה"ק. וכן גורן הוא חיבור ראש עם הגוף, שזה יציאת מצרים.

במאמר זה רבינו מאריך שהוא רוצה לתת לנו הארת הרצון, שאפילו בגורן, מאכל בהמה, שזה מציאות כל מה שמושך אותך להתגשם, ואתה אומר שאין לי רצון, חי בגשמיות עוה"ז, אדרבה, הארת הרצון נמשך כשאתה מחפש את ה' במקום הגורן, במקום היצר הרע.

אך האדם אומר, כבר ניסיתי ולא הצלחתי, זהו. רואה את הצלחת ושוכח הכל, פעם זכיתי אבל נפלתי.

לכן צריך הארת הרצון, היינו שאני יכול לחיות חיים של שמחה ולזכור את ה', נותנים לי הארה של רצון, לא לשכוח את ה', לברך ברכה ולברר טוב מן הרע, יש בזה אלקות. יש לך רצון, ואתה עושה דבר גשמי בקדושה, גורן בחי' מלכות שמקבץ כל הסחורה, ולהעלותו למעלה.

וזש"כ לעיל, שענין הפרנסה בא ע"י ממשלה, למשול על כח היצירה וההסתרה, ולא להתיימשך, לא להיות מרגל, גם שנפלתי אתמול ושלשום, מתחילין בכל יום מחדש. לעבוד את ה' ברגע אחד, זה דבר היתר, יש בזה הלכה, נטילת ידיים, ברכה, תשמח עם קיום ההלכה. רגע אחד של רצון בשעה שמכניס המאכל לפיו, כך זה נראה, רוצה ונופל ושוב רוצה, ותוך כדי הוא תופס קצת טוב. ואח"כ יש הארת הרצון יותר גבוה, שהגורן והפרנסה מקבלים מהידיים

ת"ח ומסבבים בשאלות. צריך לשאול ולקבל תשובה מיד ולשתוק. אנחנו מסבבים את הראש, רבינו אומר כך, ואני אומר אחרת.

ביהמ"ק משם יוצא הוראה, היינו ברור שהשראת השכינה"ק בעולם הוא כמו שה' רוצה לא כמו שאתה רוצה, עבר עליך, שלושים יום בלי תפילה בכונה, תתחדש מעכשיו להתפלל, בשמחה והתחדשות. זהו ריח טוב, נרדי נתן ריח, הר המוריה, לא עזב ריח, אלא גישמאקייט, הוראה ברורה שה' איתי ואצלי, ואין ריחוק מה'.

זהו חסיד ברסלב, מדבר עם ה' תמיד, ומתחיל התחלה חדשה, פרק תהילים ולומד, ותמיד בשמחה וצהלה, כי לקח את ה'הוראה' של רבינו, ואח"כ מתוודה היטב לפני ה', איזה גישמאק, ותופס עוד תורה וצדקה וחסד, יש לו הוראות ברורות בלי בלבולים, זהו ביהמ"ק.

זהו השארת רבינו איך שהוא מאיר לנו את זה. מתיקות כזאת למי שמציית לרבינו ומשליך חכמותיו. מצד אחד מחפש עבודות, אבל נזהר להתרחק ממי שלא מסתכל בלקומ ואמר שהוא קיבל מאיזה קלאץ, רבי לוי יצחק אמר שהעיקר התחדשות להתחדש בקדושים תהיו, המקור לקדושה הוא לשמור 'היום' על המחשבות, להתפלל 'היום' בכונה, 'היום' לשמור עניים, 'היום' לקיים שותי ה' לנגיד תמיד.

הר המוריה, בשמים, נרד וכרכום, הוראה ברורה.

הרמז השני, **גַם אֲמָרוּ רְבוּתֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה (מִדְרָשׁ שִׁיר הַשִּׁירִים עַל פְּסוּקֵי: "עֲרַשְׁנוּ רַעֲנָנָה"): 'לְמָה נִקְרָא שְׁמוֹ חֶדֶר הַמְטוֹת שֶׁעַל יְדוֹ פְּרִים וְרִבִּים יִשְׂרָאֵל' זֶה בְּחִינַת בֵּן:**

כלומר שלא רק מה שאני 'שומע' אני מקבל בתמימות. אלא שיש לי 'נשמה'לה', תופס אותי התנוצצות אלקות וזריחה, זהו בחי' בן, א"ה, מבין עסק, כל אחד יש לו איזה הרגשה במשהו והוא נקרא דעת, בן.

ערשנו רעננה כתוב בזה"ק שזה שני חלקי הדעת. כי זהו ענין שידוך, שני עולמות שצריך לכלול, שני אנשים צריכים להתוועד ולחיות בשלום, לא מכות וצרות.

הנה שבוע זה נכנסים לגבורות שבדעת, ערשנו רעננה הוא חיבור חסדים וגבורות. יש חלק שנקרא חסדים ויש חלק גבורות, שני עולמות אלו צריכין להשתדך. כדי שיהיה הולדה של חידושי תורה ולהרבות במצוות, צריך חיבור, מצד אחד תתעורר לעשות משהו, תעזור לאחרים, תעשה צדקה, תדבר עם אנשים, תתעורר. תורה ותפילה, יראה. כי עיקר הכל הוא יראה, אבל יראה לבדה אין לה קיום, בחי' נוקבא, צריך להחיותה עם חיזוק דעת של חסד, דעת ברור, שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד, אנכי ה' אלקיך, אשר הוצאתיך מארץ מצרים, שני חלקי הדעת האלה גורמים שאדם פרה ורבה, שאתה בן למקום ויש לך נקודה עבודה שאתה מחפש באמת.

כך מתקרבים אצל האדם שני הכחות הללו, הוראה של ביהמ"ק, וכח של מטות פרה ורבה, לגדול עוד, לא נותן לסברא אחת לכבוש אותי, הירידה הוא מרגל, יש מרגל שבחסדים שבדעת, ויש מרגל שבגבורות, מפחד מיראה שמא ירעד ויתעלף. ולכן נקרא ביהמ"ק מקום השראת

דרכי נועם

שברצונות, אני לרצון בעיני ה'. ה' כן שומע תפילותי, הוא כן ישמע אותי, הוא רוצה בי, ואני חי בעוה"ז כרצוני ית', וההתחלה הוא מרצון פשוט שלי מתוך מקום הגורן, בתוך בחי' מלכות עשיתי איזה ברכה. עשיתי משהו טוב.

זֶה בְּחִינַת לֶחֶם הַפְּנִים שֶׁהִיא בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, זֶה בְּחִינַת הָאֲכִילָה וְהַפְּרִנְסָה, שֶׁנִּמְשָׁךְ עַל יְדֵי כָּלֵלִיּוֹת בֶּן וְתַלְמִיד, שְׂבוּ נִתְגַּלָּה אֲוֵרוֹת הַמְּקִיפִים, נִשְׁהֶם בְּחִינַת אֹר הַפְּנִים כַּפֶּ"ל,

בביהמ"ק יש ארון וכרובים, שם נכנסים רק פעם אחת בשנה, בחוץ יש מנורה, להדליק נשמות ישראל, הדלקת ההשגות והמקיפין, כמ"ש בסי' כ"א, שבעת הנרות הוא הדלקת המח, ע"י קול בתורה ותפילה, דברי התבודדות ושיחת חברים, דלק האמונה בשבעת המדות ונמשך המקיף ונעשה ההתלהבות.

יש בביהמ"ק גם שלחן, בערב שבת אופים י"ב לחמים ויש להם פנים בפנים, לחם הפנים, וזה מונח כל השבוע, ובשבת זה טרי, לחם חום כיום הלקוח, לבונה קומץ בחוץ ולא בפנים, ומחלקין את הלחמים לכהן, אין לו לחם בביתו? הוא צריך לחם הפנים.

זה י"ב חלות של שבת.

לחם הפנים הוא פתיחת שורש מדות הרחמים. מברכין 'המוציא לחם מן הארץ', כי לחם בגימ' ג' שמות הויה של מדות הרחמים, שה' שולח לעוה"ז בריאות ונחת ופרנסה, לחם היינו רחמים, י"ב לחמים, מאכל שה' ברא שאתה תאכל את המאכל הזה, יש סעודות מצוה, מצה, וסעודות שבת.

בזוה"ק כתוב מהו לחם הפנים, נותן לאדם דעת, פנים, וממילא גם כל השבוע האכילה בקדושה, שבת מתגלה תענוג רוחני, ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג, אומר הזוה"ק שלחם הפנים נתן ה' מתנה לכלל ישראל, כל כהן קיבל שטיקל קטן, מיהו 'בוזי שמי', אם קיבל רק שטיקל קטן ובוכה שהוא רצה יותר, לחם הפנים היינו לשמוח עם כל נקודה, הוא רואה אלקות בכל נקודה, ומשביע לכל חי רצון, שנכנס לו הארת הרצון בתוך הכלי, חיבור הגוף והנשמה הוא ע"י אכילה, כל הבריאה הוא כדי שאדם יאכל, בכל שנה יש ניצה"ק חדשים, כשמסתכל על האוכל כך, יודע שהכל עבודת ה'. וכן בפרנסה יש עבודת ה'. לחם הפנים.

אנו צריכין לראות בכל דבר בעולם שה' מאיר פניו אלי, יש ש"ע נהורין, רק צריך לצפות לרחמי ית', לש"ע נהורין, זהו אדם נורמלי.

הבעל דבר רוצה להפיל את האדם מהתבודדות ותפילה, שלא יראה שהעולם מלא ניסים, כי המרגל שבו אומר שאין ניסים, הבעל דבר רוצה לגנוב ממך שכל אורו דרשב"י לומר שזה מדי עמוק, אז רק תאמין, בשבת קודש מאיר הארת לחם הפנים,

הכהן הוא כולל בן ותלמיד, הכהן הוא המשך החליפות בבחי' הוראה, בקי בשוב, מלא, וגם מאיר 'איה' למי שיכול והם אוכלים לחם הפנים בשבת קודש ונכנסים לדביקות כזה, וכל השבוע יכולין הן להורות לבני ישראל.

שפע י"ב נשיאים, הם החליפות שנמשך מבחינת כהנים, זהו החנוכה, אור נר חנוכה שנמשך למטה מעשרה טפחים,

כי בחי' נחש העקלתון שהוא הגורן, נעשה נחש בריח מן הקצה אל הקצה, זהו בחי' תלמיד, בטוח שהפעולה שלי עכשיו מייחד העולמות. קצת יהדות, הברכה שלי, ומה שלא הצלחתי, אני לא מסתכל, זהו בחי' תלמיד, רבינו צוה להתחזק. בדיבור אחד, ברצון אחד, אתה כבר טוב.

וזוהו כלליות בן ותלמיד שמתגלה רק כשיש בחינת חמישים יום, יוב"ל, וכל בניך לימודי ה', כלליות בן ותלמיד, בניך ולימודי, שאתה רוצה יותר שלימות ולא הולך לזכור ניצה"ק, אבל קצת כן רוצה. כאן נעשה כלי מחזיק ברכה שנקרא ביהמ"ק.

וכאן אנו לומדים את זהבאופן איך להתחדש אחר ירידה, גורן, תעשה גורן של התחלות. אל תאמר שלא שוה התחלה, בגורן יש גם עגבניות רקובות אבל יש גם עגבניות טובות. יש הרבה תבן וקש, זה כמו שומר לפרי, גורן יב"ק, לייחד הויה אלקים, קטנות וגדלות. זהו נחש עקלתון, נפילת הבריאה, שעולה להיות נחש בריח, מזה נהיה פרנסה לנשמה.

להבין שכל ברכה, כל תיבה של לימוד התורה, כל מחשבה מה' באמצע הרחוב, כל תנועה של יהדות. יהיה מלא חיות. לא טבע, אלא אני נזכר בה'. ככה זה אדם, נופל וחוזר לעלות. כך מתחזקים, חושב עוד פעם שויתי, רק אמונה רק בטחון, זהו עיקר האדם להיות במצב של אמונה בבחי' גורן, גם כשהוא יגע במלאכתו ובמאכל בהמה, כשיש שם הארת כלליות בן ותלמיד, שה' בוודאי נמצא כאן, ויש כאן נחת רוח לה', ומאיר לך קצת לתקן בחי' גורן להמתיק החרון ונעשה קשר הויה אלקים, בגימ' יב"ק, בזה נגמר הסתרה. ופרה ורבה, יש לך הוראה, וגם מיטות. ומזה נעשה גורן שהמקום הגשמי שלך מתברך.

רבינו ממשיך איך להתחדש ולהמשיך עוד השפעות טובות.

זוהו 'בחינת' פרנסה, כלומר כולל כל הבנקים שיהיו שלך. ע"י בטחון, עיני כל אליך ישברו, בוטח בו והוא רואה את עיניי שלי צופיות אליו, ואתה נותן להם את אכלם בעתו, תנסה שיהיה לך עת רצון, לא כמו שמתיימש מעת רצון, תתעורר מחדש לעשות עת רצון באכילה, זה לא ביטול תורה ולא ביטול תאוה, אדרבה, זה מסירות נפש, מנה בשר שעולה כמה מאות דולר, תבטל את הכוונות של התאוות. תעלה לעת רצון, עי"ז אתה מקבל רמזים דקדושה.

אין שפה יותר טובה להבין רמזים דקדושה, פעמים שאתה מדבר עם מישהו ואתה מבין את השפה שלו, יש שפה שה' מדבר מרמזים, רמזי סדקדושה, החלומות זה כלום, זה רק כפרת עוונות. שומע רמז וחוזר לדרך השכל שה' ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, רמז שה' כן איתך

כשיש בחי' פרנסה היינו שעושה דבר בעוה"ז כמו שצריך, נמשך פרנסה. כי נחש עקלתון נעשה נחש בריח, ומקבל פרנסה מרמזים שבים החכמה, רמז של אהבה ויראה והתפארות דקדושה, לא כמו מרגל שאומר 'נפלת', אלא לוחם להתחזק, לחיות בתוך האור, לא לרואת דבר שחור, אלא לבנות בחי' הוראה ופרה ורבה, התחזקות והתגדלות עוד. והוא ע"י מקום הגורן, פותח את יידיך הוא הן המשכת פרנסה והן המשכת אור וחיות. ואתה נותן להם את אכלם בעתו, ומלמעלה נמשך ברכת הרצון, אין למעלה מזה. זה יותר שוה מכל הממון שבעולם, רצון דקדושה. רצון

דרכי נועם

גמור ממש, אם לא יכול, לכן צריך התקרבות לרבינו, אל תתיימש, אל תיפול לגשמיות. תתחזק עם הנקודה טובה שלך, היסח הדעת מביס גשמי אחד. זהו העיקר, רבינו מלמד להסתכל רק על הטוב ולא להשבר. ולומר ברכת המזון בשמחה. זה מה שרבי נתן מלמד רק תמימות ופשיטות והתחזקות. ואח"כ תזכה לבחי' בן, קדושים תהיו א מחיה, תבין כמה שזה מתוק, אי אפשר לחיות בלי זה. והתלמיד זוהר שלא להיות מרגל.

זהו בחי' אכילה ופרנסה, בתוך האכילה הגשמית שלנו. רבינו מאיר בנו להיות תמיד קרוב לה', אם אתה רוצה להצליח, תיכנס לדברים האלה, בלי זה, קשה להצליח, זה כדאי, ורבינו אומר שאפילו שנדמה שלא הצלחת, כן הצלחת. וצריך כלליות שני חלקי הדעת האלה. ובזה נעשה בחי' יוב"ל, וכל בניך לימודי ה', כי בעוה"ז מוכרח כלליות, כי נופלים ומוכרח מיד בחי' תלמיד, אין שום ירידה כלל.

פי אור הפנים זה בחינת ש"ע נהורין, פידוע, וש"ע הוא שתי פעמים הקף, פמובא.

ש"ע, כל יחוד, כל שפע כל פרנסה, כל ישועה, נתעורר כשה' פותח הארת הרצון, נפתח ש"ע נהורין, פתיחת כל שפע מתחיל ע"י הסתכלות, פוקח עורים, אתה מסתכל לה' ה' מסתכל עליך, וכך נעשה שלום וכל הדברים המתוקים

לחם הפנים, היינו שנמשך אור הפנים, ש"ע נהורין, בכל דבר שעושים, גם בגשמי צריך לעורר שזכיתי לברר בירוה, שהרי אכלתי לחם ונעשה מח שאומר שמע ישראל, בלי לחם ומים אי אפשר לומר שמע ישראל, מזה נעשה הסתכלות דקדושה ומאיר עליך אור הפנים.

וזה בחינת (תהלים ק"ד): "להצהיל פנים משמן, ולחם לבב אנוש יסעד",

אומרים פרק זה בר"ח, כי הוא מדבר מכל הסיפורים של עוה"ז, יצא אדם לפעלו, כי זהו רצון ה' שיהיה בחי' ירח, הלבנה מתקטנת ואתה חוזר לה' מתוך הצמצום והשמחה, עיני כל אליך ישברון, שאתה צופה לשער הנ', יוב"ל.

(טו) ויין ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד: שיש סטרא דשובע, אכלתי ואני שבע, בלי סטרא דשובע זה סכנה גדולה, אכלתי וזהו, תפסיק. שובע שמחות את פניך, תסתכל על זה עם הקב"ה, ונעשה סטרא דשובע.

הינו שבתוך האכילה מתגלה הארת המקיפים שהוא בחינת אור הפנים, בחינת: להצהיל פנים משמן ולחם וכו'.

ועל כן מצות חנכה בשמן. כי חנכה הוא בחינת חנכת הבית, שעל ידי זה נמשך פרנסה, ונתגלה אור הפנים, שזה בחינת לחם הפנים, בחינות: "להצהיל פנים משמן ולחם" וכו', כנ"ל. וזה בחינות (במדבר ו): "יארה פניו אלך"

בהדלקת המדורה ברשב"י במירון, יש הרבה שמן.

הקשר עם הלחם שיהיה בשלימות צריך שמן טהור, היינו המח של האדם, אכילה דקדושה עושה אדם, הדם שלו החלב שלו הוא שמן קדושה, לא חלב טריפה, אלא בבחי' שמן, אתב"ש בי"ט הוא סוד תיקון הכללי, קשר העולם

וכל אחד מרגיש, הנה נמשך צדקה וחסד והשגות אלקות בכל אדם, זהו לחם הפנים, זה בחי' מן, מצה, ד' כוסות, וספירת העומר אותו אור.

לחם הפנים נמשך מהגורן, שאתה לוקח דבר מגושם ומשתוקק שם לה'. איך נזכה בשבת לחם הפנים, היה ניסים ונפלאות, לחם חום ביום הלקחו, כמ"ש בסי' ל"א שזה השתוקקות וכסויפין בחי' אברהם, שעי"ז מתרפאים מכל הנגעים וזוכים לקדושה.

בפרשת קדושים יש יותר מחמישים מצות עשה ולאווין, צדקה וחסד וכל מיני מצוות. כי קדושים היינו למצוא את ה' בעוה"ז, איש אמו ואביו תיראו זה הצדיק, אם אבא ואמא אומרים לא ללכת לצדיק, תצחק, תלך, אבל תהיה בן אדם, תכבד מאד, לא לדבר מלה אחת נגדם,

קדושים הוא קדש עצמך במותר לך שזה כל ענין הארת הרצון

כאן הגענו לנקודה, כשאדם איבד את האור של יוה"כ, ע"י שלא קיים קדושים תהיו, הוא לא מרגיש אמונה, מונח בסרחון קליפות של עוה"ז, שכח את העולם הנקי האמיתי היפה באמת. נפל סתם לבור של מחשבות זרות ודאגות. ועושה עסק מפרנסה ובריאות. תשמח שאתה חי. הדעת עושה שהחיים חיים טובים

קדש עצמך במותר לך היינו שה' בחר בך שתהיה שמח ומלא חיות. תמאס משהו שאין שם כלום, מציל אותך מדבר מסריח שזה סתם נזק והפסד, אתה מפסיד גשמיות עוה"ז, אתה נהיה משוגע עצבני ומלא שגינות. קשה לצאת מזה. הנה רבינו מלמד איך לצאת מזה. מי שטועם טעם של קדושה, 'כי קדוש אני', ה' כן איתנו, יש צדיק שנקרא אני, ומאיר לנו קדושה וקרבת ה', באופן שאדם לא רוצה משהו אחר.

ואם נפל, זה מה שלומדים בבחי' חנוכה, שחוזרים לחנוכת המשכן, לקחת הוראת הצדיק מביהמ"ק, הוראת ההתחזקות. וכן התעוררות ערשינו רעננה, לאחד שני חלקי הדעת, חיזוק ויראה, חסדים וגבורות. ומלא שמחה. ואז יש פרה ורבה בהבנה איך להכנס לעבודת ה' וזה מוכרח להמשך ממקום הגורן, ותמצא שם רמזים.

ועי"ז זוכה שמאור ביהמ"ק נמשך עלינו עיקר הברכה, כך היה המציאות, אכלנו מביהמ"ק, המאכל התעלה עד לעולם האצילות. זהו השראה לכל הכלים והאורות. הכהנים עושים העבודה, הזאת דם ומכפר, ביוה"כ מזה דם ומכפר על כל ישראל, לחם הפנים הוא כלליות ההארה שה' נתן לכל יהודי, ויהודי יכול לקבל את זה רק בשבת, כל הפרנסות וההשפעות, ומשביע לכל חי רצון, דביקות ושבת, ונכנס באדם דעת דקדושה, תענוג נפלא, שמחה וחיות. בהירות. ונכלל במלכות דקדושה, מנוחה ושמחה אור לישראל, ענ"ג ר"ת עדן נהר גן. וזה נמשך בנו בכל סעודה של שבת קודש, הארת עתיק, ליל שבת ושבת בבוקר ורעוא דרעוין, נמשך אור לחם הפנים, יש צדיקים שנהגו י"ב חלות ויש לא.

המוציא לחם מן הארץ, מגשמיות עוה"ז נמשך עי"ז הארה מלמעלה.

אכילת שבת כולו קודש כולו אלקות. וכן בימות החול כשאדם זוכה לעשות דבר לשם שמים עם שכל, זה אלקות

דרכי נועם

ניסן אייר סיון ותשרי חשוון כסליו הם חדשים של יעקב, אח"כ לקח בחזרה את אלול ואדר. יש עתים טובים ויש עתים שעובר על האדם, וירא ה' כי ס"ה בגימ' י' פעמים שם הויה, כי משה רבינו חשב שהגלות הוא בגלל ס"ה גילה לו ה' שהתיקון רד"ו שנה, י' פעמים שם א'היה.

משה רבינו יורד אליך, אני הוואה מה שעובר עליך, תעשה קצת התבודדות. קצת תתחזק אל תתייאש, אל תרפה.

ה' ראה את הצדיק שמוריד את עצמו לאנשים שרודפים אותו וצוחקים עליו, כך היה במשה רבינו וכן היום אצל רבינו.

וְהוּא: 'כִּי סָר לְרֵאוֹת לְשׁוֹן סָר וְזַעַף' (מְלָכִים א כ"א) וְעָקַר צָרְתָן הוּא הַמֶּשָׂא שֶׁל עֲוֹנוֹת, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, כְּפָ"ל. ה' ראה שיש צדיק שמוריד את עצמו לטפל במשא העונות. זה הליקוטי מוהר"ן הזה. אחרים אומרים אני מגלה מדרגות ותורות רק למי שיכול ויודע, אבל להעלות תפילות של כל אדם נמוך וגרוע, וכל אדם נמוך יבא לציונו לומר תיקון הכללי, לתקן הרים כאלה של עבירות. הוא לא מפחד, כי בבחי' דין, הוא לא מפחד, זה מופלא כ"כ, שקשה להאמין שיש דבר כזה.

הוא מה שנאמר כאן, ה' חיפש מי שסר לראות, לא סתם אומר אלא שיש לו את הדרגה לזה.

וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשָׂרָאָה, שְׁהוּא נוֹתֵן לְבוֹ עַל זֶה, קָרָאוּ אֵלָיו וַיֹּאמֶר: "מִשָּׁה מִשָּׁה, וַיֹּאמֶר הַנְּבִי" 'הַנְּבִי לְכַהֲנָה, הַנְּבִי לְמַלְכוּת'.

של נעליך, לעלות למדרגה יותר גבוהה. הנבי. לתקן בחי' מלכות שבכל הדורות. מה שהיה הוא שיהיה. כמ"ש בתחילת הסימן, כי יש מסירות נפש בכל דור, ויש צדיקים שפועלים את המסיו"נ, הנבי לכהונה,

כְּמוֹ שֶׁדָּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה (מְדָרְשׁ רַבָּה, שְׁמוֹת, פָּרָשָׁה ב). 'הַנְּבִי לְכַהֲנָה' זֶה בְּחִינַת חֲנֻכַּת הַבַּיִת, כִּי מִשָּׁה שְׁמִשׁ בְּשִׁבְעַת יְמֵי הַמְּלוּאִים, מִשָּׁה שִׁימַשׁ בְּכַהוֹנָה בִּימֵי הַמִּילִיאִים, שֶׁאֵהָרֵן הֵכֵן עוֹד לֹא יָדַע אֵז אֵיךְ לַעֲשׂוֹ תַעֲבֹדָה, מִשָּׁה שִׁימַשׁ בְּחֻלּוֹק לְבָן כְּמוֹ בִּיּוֹה"כ, וּבִנְהָ אֵת הַמִּשְׁכָּן בְּכָל יוֹם, פִּירוֹקוֹ וּבִנְיִינוּ, כִּי מִשָּׁה מַחֲנֵךְ בְּחִי' בִּיהַמ"ק. כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (תְּהִלִּים צ"ט): "מִשָּׁה וְאַהֲרֹן בְּכַהֲנָיו" (זְבַחִים ק"ב). גַּם כֹּהֵן הוּא בְּחִינַת קְלָלִיּוֹת בֵּן וְתַלְמִיד, כִּי בְכֹהֵן נֶאֱמָר (וַיִּקְרָא י'): "לְהוֹרֹת אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" 'לְהוֹרֹת' לְשׁוֹן הוֹרָאָה זֶה בְּחִינַת תַּלְמִיד. גַּם לְהוֹרֹת לְשׁוֹן הַרְיוֹן, בְּחִינַת בֵּן.

כהונה היינו ללמד לאחרים איך לעשות עבודת המשכן, כל מסכת זבחים ומנחות ועוד דברים בלי שיעור.

משה ואהרן בכהניו, משה רבינו עושה איתנו מילואים, מלמד אותנו, להתחזק בכל נקודה טובה, מעלה כל התחלה שלנו, כל תפילה, רק צריך שלא תהיה מרגל, תאמין. לכלול בן ותלמיד.

'הַנְּבִי לְמַלְכוּת' זֶה בְּחִינַת מַלְכוּת הַנְּבִי, שְׁעַל יְדוֹ נִמְשָׁךְ הַפְּרָנְסָה, שְׁבֹו נִתְגַּלָּה אֹר הַפְּנִים כְּפָ"ל. וְזֶה בְּחִינַת (בְּרֵאשִׁית י"ד): "וּמִלְכֵי צָדֵק מְלָךְ שְׁלֵם הוֹצִיא לְחֶם וַיְוִן, וְהוּא כֹהֵן לְאֵל עֲלִיוֹן". 'מִלְכֵי צָדֵק מְלָךְ שְׁלֵם' זֶה בְּחִינַת מַלְכוּת. 'הוֹצִיא לְחֶם וַיְוִן' הִינּוּ בְּחִינַת פְּרָנְסָה, שְׁנִמְשָׁךְ עַל יְדֵי הַמַּלְכוּת הַנְּבִי. ל' וְהוּא כֹהֵן' זֶה בְּחִינַת כְּהֵנָה כְּפָ"ל,

העליון והתחתון, והוא הדלקת נר שבת נר חנוכה וכן אלקטרי בבית כנסת, שיראו את האמת, זה נקרא שמן, וההתחלה ע"י דבר גשמי, הרי נפילתי כבר אתמול, אומר רבינו תזרוק את השכל, קצת תכסוף לה'. גם אם לא זכיתי, תאמר לה', רציתי.

שמן ששון מחבירך, בר יוחאי, הצדיקים ממשיכין השמן הזה.

בכל פעם שאדם עושה חנוכת הבית, נמשך פרנסה, ונעשה שמחה, ה' יעזור שיומשך כל הפרנסה ברווח מה שצריך ובענין רבינו.

ברכה ראשונה יברכך ה' וישמרך, הוא המשכת אור גדול מאד משורש הברכות, בברכת כהנים נפתח אור הברכה, ברכה גבוהה ביותר, אור אחדות ה' שיש מציאות של רחמים, יברכך הוא גבוה מאד, ונעשה שמירה.

הפסוק השני הוא יאר הויה פניו, יש בו עשרים אותיות, כי נמשך י"ג תיקוני אריך, ד' תיקונים מתלבשים ב' תיקונים, מן המיצר וכו', כי אנו צריכין לתקן את הדעת שלנו, ט' תיקוני דיקנא דז"א, והם מתחברים עם ד', ויעבור הויה הויה, קודם שיחטא ואחר שיחטא, שימשיך השפע בתו רבחי' חטא, נחש עקלתון. להמשיך לתוך ט' תיקונים אור הדעת, שיש בו כ"ד בתי דין. צריך שיהיה יחוד, הארת ש"ע נהורין, ועי"ז נמשך תשעה תיקונים.

ואח"כ נמשך הארת עתיק יותר חזק, עוד ד' תיקונים ונעשה עשרים, וזהו חיבור כל מדות הרחמים. יאר הויה פניו אליך. אליך ממש. ומה זה יחונך. אומר רבינו שאתה מקבל דעת חדשה. כמ"ש בסי' כ'.

ישא ה' פניו אליך, שנבנה מלכות דקדושה, וישם לך שלום,

כל זה נכלל בבחי' חנוכה, היינו התחדשות ולא להסתכל לאחורין. ויחנך. 'ויחנך' זֶה בְּחִינַת חֲנֻכָּה, שְׁעַל יְדוֹ נִתְגַּלָּה אֹר הַפְּנִים, בְּחִינַת: "יָאֵר ה' פְּנֵינוּ" וְכוּ' כְּפָ"ל:

וּמִשָּׁה רַבְּנוּ זָכָה לְסוּד חֲנֻכָּה, עַל יְדֵי שֶׁמָּסַר נַפְשׁוֹ בְּשִׁבְלֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַן לְבוֹ עֲלֵיהֶם לְהַסְתַּמֵּל בְּצָרְתָם, כִּי הוּא הִיָּה רַחֲמָן וּמְהִיָּג אִמְתִּי כְּפָ"ל. וְעָקַר צָרַת יִשְׂרָאֵל הוּא הַמֶּשָׂא שֶׁל עֲוֹנוֹת, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, כְּפָ"ל, וְעַל כֵּן בִּקְשׁ עֲלֵיהֶם סְלַח נָא כְּפָ"ל, וְעַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה בְּחִינַת חֲנֻכָּה, בְּחִינַת חֲנֻכַּת הַבַּיִת, שְׁבָזָה תְּלִי תִקּוֹן כָּל הַבְּחִינּוֹת הַנְּבִי, כְּפָ"ל:

היו יוונים וליצנים וגזירות רח"ל, לא יכלו להתחזק, לא היה מנין בשבת, הלכו לגור במערות לקיים איזה מצוה ולשמור שבת. כמו שנעשה בעולם ליצנות ורדיפות.

משה רבינו השיג את הסוד שיכולין להעביר כל היוונים, וזה יותר נס מיציאת מצרים שיצאנו מהם, לא כבשו את מצרים, כי זה היה מקום טמא, אבל בנס חנוכה כבשנו את הצבא הגדול ביותר שבועולם, ניסים כאלה, חנוכה אומר שתאמין בניסים, תצפה לש"ע נהורין.

משה רבינו גילה את הסוד, וְזֶהוּ חֲנוּכָּה חֲנוּ כ"ה, הִינּוּ כ"ה בְּכַסְלֵו. כְּסִלְיוֹ (ח) הוּא אוֹתִיּוֹת: "וַיִּרְא יי כִּי סָר לְרֵאוֹת" (שְׁמוֹת ג) כִּי מִשָּׁה רַבְּנוּ נָתַן לְבוֹ לְהַסְתַּמֵּל בְּצָרְתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

רוח היראה, שנופל כשמעין בחידוש של חכם הדור.

כי תיקון החליפות לדבר יחד בעבודת ה', צריך לדבר עם יראה, לא רק שיחה ומעשה'לה, אלא להתקרב לה', וזה נמשך כשלוקחים חידוש מרבינו, כי נמשך בנו נשמתו ומאיר בנו איה ומלא, (יד) רוח איש יכלכל מכלהו ורוח נבא מ'ישאנה: הוא מכלכל המחלות שלנו. אבל אם אתה בעצבות, לא לוקח התחזקות של איה ומלא, מי ישאנו, מי יוכל לרומם אותך? צריך רוח חיים, רבינו לקח על עצמו דורות של אנשים חולים. לכלכל אותם.

כמו שאמרנו רבותינו, זכרונם לברכה (חליו מט) זה בחינת תלמיד, שהשגתו בחינת: "ואראה את ה'". גם על ידי הראה בא שנה (במבאר [במ"א] לעיל בסימן ה) זה בחינת השגת ה', שהשגתו בחינת מה, בחינת: מה חמית וכו', שזהו בחינת שנה, בחינת (ישעיה ס"ד): "עין לא ראתה אלקים זולתך". ורוח החיים שבתוך הראה זה בחינת מקיפים ה"ל, בחינת (קהלת א): "סובב סובב הולך הרוח", בחינת (איוב ד): "ורוח על פני יחלף", בחינת אור הפנים:

הולך הרוח הוא הרוח שבריא.

לא היה גוף חלוש כמו הגוף של רבינו, אבל הרוח שלו, נמשך עד היום, הרוח הזה היינו מקיפין, ששייך לתת לאנשים פשוטים כמונו מקיפין, אף אחד לא עושה את זה, ידיעה והתלהבות נורא, מקיפין של מלא ואיה, צריך יותר גבוה, רבינו עבר כל העולמות ופעל שיש מקיפין, ונותן לנו בעוה"ז ובעוה"ב. סובב סובב הולך הרוח. ומשם נמשך

וכשהשפנים של הראה הם במזג השנה, על ידי זה מאיר אור הפנים, בבחינת: "להצהיל פנים משמן", הינו על ידי השפנים של הראה מאיר אור הפנים בחינת מקיפים. והידיים ה"ל שיש בים החכמה כ"ל, בהם נתגלה אור הפנים בחינת מקיפים, שהם בחינת הארת הרצון, בבחינת: "פוחת את ידך" וכו', כ"ל. וזהו בחינת חת"ך, שהוא סופי תבות של פוחת את ידך, שהוא השם של הפרנסה, כמובא. חת"ך שתי פעמים רוח, הינו שבאלו הידיים ה"ל נתגלה בחינת המקיפים, שהם בחינת: "סובב סובב הולך הרוח", בחינת: "ורוח על פני יחלף", כ"ל. וזה בחינת (יחזקאל י'): "וידי אדם מתחת כנפיהם"

כל ענין המחלה הוא שצריך להפוך ריאה לריאה, מאירת עיניים, תאיר את העיניים שלך, הקב"ה כן ואוהב אותך יש מתקות כזאת ואתה לא רואה את זה, צריך תיקון הריאה, כי החולי שבעולם הוא שאין ריאה, אין רוח חיים דקדושה, לא יודע למה שאתה יכול להשיג, אפילו שלא הולך, תחפש, קצת זה גם טוב, אלא חולי הריאה שאתה לא רואה בכלל שיש דבר כזה, רבינו קיבל על עצמו את הדבר הזה להמשיך רוח חיים אפילו לחולים כאלה שאין להם רוח חיים.

כמ"ש בלוקו"ת סי' ח', בל יאמר שכן חליתי =, הכל תלוי בקיבוץ, שזה החליפות.

כמו שאמרנו רבותינו, זכרונם לברכה (חליו מט) זה בחינת תלמיד, שהשגתו בחינת: "ואראה את ה'". גם על ידי הראה בא שנה (במבאר [במ"א] לעיל בסימן ה) זה בחינת השגת ה', שהשגתו בחינת מה, בחינת: מה חמית וכו', שזהו בחינת שנה, בחינת (ישעיה ס"ד): "עין לא ראתה אלקים זולתך".

שהוא בחינת כליות בן ותלמיד, שמשם נמשך הפרנסה על ידי המלכות, כ"ל:

המלחמה הראשונה בעולם היה מלחמת ד' מלכים את החמשה, תחילת בירור שביה"כ, אאע"ה מסר נפשו בעבור לוט הגרוע, לברר הנגה, מלכים היינו שביה"כ, והוא מצא שיש דרך ללחום להוציא נקודות הטוב

כשחזר מהמלחמה, מלכי צדק מלך שלם הוא סוד יוה"כ, כמ"ש בזוה"ק בראשית, דף פז. והוא מוציא לחם ויין, שני צדדי הדעת, והוא כהן לא"ל עליון. אתעטרת ה"א בוא"ו וא"ו ב"ה"א, כ"ל סלקא ה"א ואתקשרא בקשורא שלים. כ"ל ומלכי צדק מלך שלם. מלך שלם ודאי מלך איהו דשליט בשלימו, אימתי איהו מלך שלם ביומא דכפורי דכל אנפין נהירין.

העיקר לא להיות מרגל. היום אם בקולו תשמעו, אין בכלל אתמול, אל תסתכל לאחוריק, זה היה מלחמה הראשונה בעולם, שיהיה יוה"כ בעולם, והוא כהן לא"ל עליון, וכך יש לנו שפע החדש בכל דור ודור.

וכך תזכה לקיים 'קדושים תהיו'.

[יב] וזה בחינת מזג הראה; כשהראה היא במזג השנה, היא כלולה מכל הבחינות ה"ל.

רבינו מגלה כאן מה היה המסירות נפש שלו, כאילו היה לו חולי הריאה, שחפת, למה היה המסירות נפש שלו להשיג דרגא עלאה קדישא כזאת.

כי הראה היא מאירת עינים, בלוקו"ת סי' ה' מבאר שמאירת עיניים הוא השראת השכינה במסירות נפש, תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלים, ר"ת מאיר"ת, אין לדיון אלא מה שעניו רואות. הארת העיניים הוא בחי' ריאה, סוד חודש אייר. ריאה.

ריאה הוא ריאה ברורה, מאירת עיניים, כשאין חמצן אין אדם רואה את העולם.

בהמשך מבואר שכל הארת הספירות שיש בבחי' רמזים, הריאה הם איברים הפנימיים, זהו כלליות האיברים הפנימיים. כי הגוף הוא מכונה שלוקח אוכל והופך את זה לדם, כדי שיתחדש הגוף, בכל הכוחות של המח. כל החלקים שממשיך חיות לידינו ולכל הגוף, וכך צריך לקבל חמצן ע"י הריאה. זהו מאירת עיניים, ועי"ז יכול לקבל הדם גם מתפשט למח, והמוחין קדישין שיש במח ולב מתחברים, וכך האדם חי. זה מציאות איברים פנימיים.

הרי לעיל דיבר מנחש בריח וכו', רמזים שבידיים, מצוות שעושין בידיו ורגליו, בן ותלמיד, בן רמזים ממוחין גבוה, ותלמיד רמזים בפשטות. רבינו לקח על עצמו לתקן האיברים הפנימיים שלנו.

רבינו אומר בהמשך רוח איש יכלכל מחלהו,

(יד) רוח איש יכלכל מכלהו ורוח נבא מ'ישאנה: מי יוכל לסבול איש של עצבות

רבינו נותן לנו חיות ורוח עד היום הזה, שהוא החזיק מעמד כ"כ הרבה שנים של צרות ומחלות, והוא היה חזק, והאיר את זה ברבי נתן שיהיה כ"כ חזק, ועד היום הזה מה שעומדים בכל הנסיונות. הוא בחי' הרוח, המובא באות י"ג.

דרכי נועם

אדם יושן, כשמקבל פחות אוויר, ריאה מביא שינה. כשהריאה חולה, היינו שנדמה לו שהוא יושן ואין לו ריאה דקדושה, הריאה ממשיך רוח של עירנות.

זהו בן ותלמיד, הרי שאור רבינו נקרא 'ריאה' שממשיך בנו אוויר וביטול שינה, השגה בעבודה ושתוק, זהו קדושים תהיו. כי קדוש אני, אני האוויר בשבילך. עי' לקו"ת סי' ט'.

וכן בחי' שינה, עין לא ראתה, כי מבואר לעיל שיש לצדיק בחי' מ"ה, תקופת הימים והשנים, שורש כל המקיפין שיש לנו, כי עתידין צדיקים שהשגתן לפני מלאכי השרת, מ"ה רב טובך אשר צפנת. רבינו השיג הדבר הזה, והכניס את זה לתוך מחלת הריאה, שיוכל להמשיך בעבורינו תיקון הריאה, נתן את הריאה שלנו, שיהיה גוף וכלי לקבל איה ומלא.

עין לא ראתה בחי' שינה. כי הצדיק משיג עין לא ראתה, אף אחד לא יודע, הוא כן יודע, משה רבינו השיג השגה גבוהה יותר, שעבד נכלל בבו. ונמשך בתוכינו מקיפין, תבין שזה יקר, אם אתה לא רוצה מקיפין, היינו ריאה חולה, תחפש אוויר חדש. איה ומלא.

רוח החיים שבתוך הראה זה בחינת מקיפים הנ"ל, בחינת (קהלת א): "סובב סובב הולך הרוח", בחינת (איוב ד): "רוח על פני יחלף", בחינת אור הפנים:

ו' רוחות דספר ישעיה, רוח חכמה ובינה, חוורתא, רבינו אחז שם ופועל, סובב סובב הולך הרוח, ומזה נמשך אח"כ ש"ע נהורין, ואח"כ נמשך רחמים כאלה, הכל כי ריבנו התייסר עם הריאה, כך יש לזה קשר איתנו, תאיר את העינים שלך עם דברי רבינו, באור הביטול, ואל תתייאש. כי יש רוח הסובב שמחיה את הריאה, יכלכל מחלהו, מבטל כל המחלות.

רוח על פני יחלף, הוא מדות הרחמים, הנה מקום אית, הארת הבינה, עי"ז יכול לקבלו, על הצור, מוסתה.

כהשמנים במזג השוה, היינו שהגוף מקבל המקיפין, כי אנחנו השמנים ונעשה שמן טהור של חנוכה, שמן ששון, עי"ז מאיר הארת אור הפנים, להצהיל משמן, כי אנו צריכין לתקן את השמנים של קדושים תהיו, וזה עי"ז שמקבלין שמן של איה ומלא, אור הפנים, ואז מאיר אור הפנים דמקיפין.

זה שרבינו רוצה שנחפש לקבל את הרמזים שלו בתורתו, לחפש את היראה. וכל זה ידיים שבים החכמה, שזה התגלות אור הפנים, להמשיך רוח בידיים, כי ידיים בעוה"ז, צריך להמשיך בהם עצה בעבודת ה', הארה שה' כן אית, להחיות את האיברים, לראות רמז, אחד מבין רמז כבו, ואחד מבין רמז כפשוטו שה' אית, אני לא שבו, רק ללמוד שיעורי תורה.

כשהרוח ההולך סובב נמשך בידיים, נעשה בחי' רמזים.

וזהו בחינת חת"ך, שהוא סופי תבות של פות'ח א'ת יד'ה, שהוא השם של הפרנסה, כמובא. חת"ך נשתי פעמים רוח, הניו נבאלו הידים הנ"ל נתגלה בחינת המקיפים, שהם בחינת: "סובב סובב הולך הרוח", בחינת: "רוח על פני יחלף", כנ"ל.

קודם התפילה יש חת"ך, פותח הראשון הארה שאנו מתחילין, ואחר התפילה יש הארה שנמשך בברכה,

ופרנסה. המתקת כל הדינים נקרא רוח, כמ"ש בסי' ח', המשכת רוח חיים דקדושה, והמתקת כל הדינים, זה נמשך מהידיים, בכח הצדיק הזה שהיה לו ריאה זאת, שעל ידה המשיך סובב הרוח בכל העולמות כולם והמשכת המקיפין בכל אדם. אין דבר כזה בעולם, תבריג ראש חדש באדם, אבל בעוה"ז נשאר הכל בהסתרה, והכל תלוי בבחי' איה מלא.

זהו בחינת (יחזקאל י): "וידי אדם מתחת כנפיהם" זהו בחינת כנפי הראה ששם סובב הרוח, בחינת מקיפים, ששם נמשך בחינת הארת הידים כנ"ל:

ה' חלקי הריאה, כנפיים, להכניע מלאכים וטבע שיתבטל. רמז.

כנפי ריאה הוא חיבור גוף ונשמה, שזה בחי' שאנו מתחברים לרבינו, ומוציאם את אור של רבינו, איה ומלא, לא רק חיזוק אלא גם חיפוש השגה. ושניהם ביחד, רוח איש יכלכל מחלהו, לרפאות כל חולה, אין מחלות, רק לצפות לה' שיהיה רפואות וישועות.

זה נקרא קדושים תהיו, תתחיל מחדש, כי קדוש אני, יש רבי שיוכל להוציא אותך מהמרירות והמחשבות והדאגות, רק תכניס בלבך שמחה, תדבר עם חברים, יש כהנים שיש להם הארה, תן להם להחיות אותך, תמשיך בלבך הברכות. בעולם זה ליצנות. אבל צריך להתחזק

ה' יזכנו להמשיך רוח חיים מרבינו, לבנות מציאות שיהיה מקום בנין לזה, מאתיים שנה שאנשים התקבדו, צריך לדבר דברי רבינו כראוי, ישועת ה' כהרף עין, רבינו התחיל, שימשיך שיהיה דרך בעוה"ז לחיות עם איה, ומלא, שנוכל לדבר בזה, ולחיות עם זה, ולא ניפול מרוב המניעות של חסרון רמזים שבים החכמה, שיהיה חיזוק מלא חיות, רבינו פעל רוח איש יכלכל, לרפאות כל המחלות. סובב סובב הולך הרוח, לקדש כל הגופים של בני אדם, שיהיו נכללים באיה ומלא.

כי המדות הם הידיים והרגליים, וגם איברי הפנימיים, המח והלב, הריאה והכבד, והטחול, שכולם יהיו כלים להשראת השכינה, שזהו ביהמ"ק, שנזכה לקדושת ביהמ"ק,

ה' יעזור שנזכה בספירת העומר לקיים קדושים תהיו, להכניס קדושה בעולם, לזכור שיש יוה"כ, הכל נטרה ומתכפר, ונזכה לחיות בשמחה בחי' איה ומלא, ונודה לה' בקדושת הצדיקים הקדושים שחוזרים ובונים הכל מחדש, ונזכה לביאת המשיח צדקנו בב"א.